

MINDAUGAS PAKNYS

VIENUOLIŲ PAREIGOS PAŽAISLIO
KAMALDULIŲ VIENUOLYNE 1718–1756 M.

Kamaldulių vienuolija Lenkijoje ir Lietuvoje turėjo 8 vienuolynus. Šiandien iš jų tebeveikia du. Nuo seno kamaldulių vienuolynai garsėja savo paslaptingumu ir turtingumu. Tai lėmė uždaras eremitiškas vienuolijos gyvenimo būdas, atokiai tarp miškų statomi vienuolynai, kurių įranga neretai pasižymėdavo menine prabanga. Kartais kamalduliai vadinami karališka vienuolija Lenkijoje ir Lietuvoje, kadangi kas antras vienuolynas susilaukė didesnės ar mažesnės karalių fundacijos. Vis dėlto kamaldulių tyrinėjimai nėra pakankami. Ne vienas straipsnis ar net knygelės rašytos apie atskirus vienuolynus, jų istoriją¹, dailės ir architektūros specifiką², tačiau stokojama tyrinėjimų, kuriuose būtų gilinamasi į kamaldulių vienuolynų vidaus istoriją, kasdienybę, vidaus organizaciją, atskiras personalijas. Populiaresnio pobūdžio publikacijos apie konkrečius kamaldulių vienuolynus³ padeda susipažinti su kamaldulių istorija,

¹ Išsami kamaldulių tyrimų bibliografija nurodyta straipsnyje: Rafał Witkowski, „Uwag kilka o eremach kamedulskich w Rzeczypospolitej szlacheckiej“, in: *Historia bliższa i dalsza. Polityka-Społeczeństwo-Wojskowość*. Studia z historii powszechnej i Polski, red. S. Kowal, G. Kucharski, M. Walczak, Poznań-Kalisz: Instytut Pedagogiczno-Artystyczny UAM w Kaliszu, 2001, p. 161–225.

² Svarbiausi kamaldulių vienuolynų meno istorijos tyrimai nurodyti straipsnyje: Karol Guttmejer, „Siedemnastowieczne fundacje dla kamedułów w Polsce“, *Studia nad sztuką renesansu i baroku*, t. 8, red. J. Lileyko, I. Rolska-Boruch, (Fundator i dzieło w sztuce nowożytnej, d. 3), Lublin: TN KUL, 2007, p. 55–80.

³ Marzena i Marek Florkowscy, *Kameduli*, Kraków: Wydawnictwo M, 2005; Mindaugas Paknys, *Pažaislis: Menas ir istorija*, Vilnius: E. Karpavičiaus leidykla, 2005; Elżbieta Graboś, Anna Sikora, *Pustelnia Złotego Lasu*: Przewodnik, Rytwiany: Diecezjalny Ośrodek Kultury i Edukacji „Źródło“, 2002; Adam Bujak, *Tajemnica kamedułów*, Kraków: Biały Kruk, 2000; Stefan Paszek, Leszek Rutecki, *Pustelnia bieniszewska: Zarys dziejów*, Konin: Trans Druk, 2000; Stefan Maciejewski, *Opowieść*

vienuolijos specifika, tačiau nedaug prisideda prie gilesnio vienuolijos Lenkijos ir Lietuvos provincijos⁴ tyrimo. Kamaldulių tyrinėjimus stabdo ir palyginti negausūs išlikę šaltiniai – beveik visi vienuolynai (išskyrus Krokuvos Bielianų) buvo uždaryti XIX a., jų archyvai išblaškyti arba dingę, o Krokuvos vienuolyne saugomas archyvinis rinkinys vienuolių valia istorikams nėra prieinamas. Todėl nedaug žinoma ir apie pačius vienuolius, gyvenusius Lenkijos ir Lietuvos vienuolynuose. Dar XIX a. kamaldulių tyrinėtojas Ludwikas Zarewiczius, tuo metu galėjęs naudotis Krokuvos Bielianų vienuolyno archyvu, paskelbė ne tik vertingas kamaldulių istorijos ir atskirų vienuolynų Lenkijoje ir Lietuvoje istorijų apybraižas, tačiau ir parengė Lenkijos ir Lietuvos provincijos generalinių vikarų ir Krokuvos Bielianų vienuolyno priorų sąrašus⁵. Visgi atskiros vienuolių personalijos nenagrinėtos, prozopografiniai tyrimai nebuvo atliekami. Nebuvo plačiau tyrinėjamas vienuolių kasdienis gyvenimas⁶, nebuvo gilinamasi į tai, kokias pareigas vienuoliai eidavo vienuolynuose, kaip dažnai keliaudavo iš vieno vienuolyno į kitą, kokių priekaištų susilaukdavo. Neseniai perspausdintas XVIII a. viduryje išleistas⁷ ir jau

o kamedulach wigierskich, Suwałki: Oficyna Żak, 1999; Tomasz Dziedzic, *Klasztor kamedulów w Wigrach*, Warszawa: Polskie Tow. Krajoznawcze, Oddz. Uniwersytecki w Warszawie, 1988; Stasys Meškauskas, *Pažaislis*, Vilnius: Mintis, 1983 ir kt.

⁴ Reikia pripažinti, XVII–XX a. provincija vadinta „Lenkijos ir Lietuvos“ tik fragmentiškai. Faktiškai šis pavadinimas egzistavo nuo noviciato įsteigimo Pažaislyje 1667 m. (greta Krokuvos vienuolyno noviciato) iki 1795 m., kai provincija buvo suskaidyta, tačiau dažniausiai taip ji įvardijama tik XVIII a. Kitais atvejais ir kitu metu provincija vadinama Lenkijos.

⁵ Ludwik Zarewicz, *Zakon Kamedulów. Jego fundacye i dziejowe wspomnienia w Polsce i na Litwie*, Kraków: Władysław Jaworski, 1871, p. 97–123.

⁶ Kamaldulių kasdienybės klausimai Pažaislio vienuolyne nagrinėti straipsnyje: Rafał Witkowski, „Między regułą zakonną a rzeczywistością. Życie codzienne kamedulów i kartuzów w Wielkim Księstwie Litewskim w XVII i XVIII w.“, in: *Benediktiniškoji tradicija Lietuvoje*, sud. L. Jovaiša, Vilnius: Aidai, 2008, p. 115–134. Palaidojimai Pažaislyje aptarti: Aušra Blinstrubaitė, „XVII a. Pacų šeimos ir kamaldulių vienuolių laidojimo kriptų Pažaislyje išlikimas ir išsaugojimas“, *Kauno istorijos metraštis*, t. 7, Kaunas: VDU, 2006, p. 43–62.

⁷ Serafin Andrychiewicz, *Series reverendorum patrum et fratrum eremitarum camaldulensium congregationis Montis Coronae tam eremi Montis Argentini supra Cracoviam in Polonia, quam eremi Montis Pacis supra Caunam in Lithuania, professorum*

retu leidiniu spėjęs tapti tėvo Serafino (Sebastiano Andrychewicziaus⁸) parengtas Lenkijos ir Lietuvos provincijos tėvų ir brolių sąrašas⁹. Šis sąrašas labai svarbus tyrinėjant Lenkijos-Lietuvos kamaldulių provincijos vienuolius. XIX a. 2-ojoje pusėje Zarewiczius gana skeptiškai vertino šį leidinį, minėdamas, kad jame priversta nemažai klaidų, o pats leidinys, matyt, parengtas paskubomis¹⁰. Tačiau minėta publikacija itin vertinga tuo, kad joje, naudojantis Krokuvos Čartoryskių bibliotekoje saugomu leidiniu¹¹, įtraukti paties Zarewicziaus atlikti Andrychewicziaus leidinio pataisymai ir įrašyti vienuolių papildymai iki XIX a. vidurio; informacija taip pat papildyta publikacijos rengėjo Rafała Witkowskio duomenimis, surinktais iš vienuolių nekrologų Frascati kamaldulių vienuolyno archyve. Lygindamas su kitais man žinomais Pažaislio kamaldulių vienuolyno dokumentais galiu pasakyti, kad šis Andrychewicziaus parengtas ir Zarewicziaus bei Witkowskio pataisytas sąrašas pakankamai patikimas ir tikslus, idant galėtų tapti kamaldulių katalogo Lenkijos-Lietuvos vienuolynuose pagrindu. Mat pagrindinis ir kone vienintelis kelias, kuriuo buvo galima patekti į vienuolyną – įstoti į noviciatą¹². Šioje provincijoje

vivorum et vita defunctorum conscripta, Viennae ex typogr. Gheleniana, - 1760.

⁸ Wiesław Murawiec, „Andrychiewicz (Andrychowicz) Serafin Sebastian (zm. 1773) kameduła, historyk swego zakonu“, in: *Słownik polskich teologów katolickich*, red. H. E. Wyczawski, t. 1, Warszawa: Akademia Teologii Katolickiej, 1981, p. 57–58.

⁹ „Katalogi monastyczne: Series Reverendorum Patrum et Fratrum Eremitarum Camaldulensium Congregationis Montis Coronae tam eremi Montis Argentini supra Cracoviam in Polonia, quam eremi Montis Pacis supra Caunam in Lithuania professorum vivorum et vita defunctorum conscripta“, ed. R. Witkowski, in: *Monastica Polonorum: Fontes et Studia*, red. A. M. Wyrwa, R. Witkowski, t. 1, Warszawa: DiG, 2009, p. 185–221.

¹⁰ Ludwik Zarewicz, *op. cit.*, p. 101.

¹¹ Biblioteka Czartoryskich, K 242 I. Saugomas egzempliorius su Zarewicziaus pastabomis, taip pat gale pridėta per 100 p. Zarewicziaus rankraštinio teksto. Galima paminėti, kad taip pat ir kitas Andrychewicziaus leidinys, esantis Biblioteka Ossolineum (XVIII-13643), papildytas vėliau įstojučių vienuolių sąrašu. Skirtingai nuo Krokuvoje saugomo leidinio, čia įtraukti taip pat ir 45 Pažaislyje 1760–1790 m. noviciatą baigę vienuoliai.

¹² Ankstyvuojū kamaldulių laikotarpiu Lenkijoje XVII a. 1-ojoje pusėje dar neretai minimi vienuoliai, baigę noviciatą Italijos vienuolynuose. Noviciatus baigę vienuoliai tapdavo broliais konversais arba profesais. Broliams oblatams, kurie gyvendavo

iki XIX a. noviciatai buvo du – Krokuvos ir Pažaislio vienuolynuose. Vėliau tiek broliai konversai, tiek profesai pasklisdavo po įvairius vienuolynus. Kartais vienuoliai užsibūdavo viename vienuolyne ilgesnį laiką, kartais kilnodavosi iš vieno vienuolyno į kitą gana dažnai, tačiau už provincijos ribų išvykdavo tik išimtiniais atvejais. Apie vienuolių veiklą konkrečiuose vienuolynuose, jų pareigas, netgi skaičių žinome nepakanamai. Todėl straipsnis skirtas būtent šios problemos aptarimui.

Kiekvienas kamaldulių vienuolynas, nepaisant dydžio ir vietos bei priklausomybės kongregacijai, tvarkosi kaip viena didelė šeima. Kiekviename vienuolyne vienuoliai atlieka tam tikras pareigas, atsakingi už tam tikrų darbų atlikimą. Ne išimtis ir kamaldulių vienuolynai, kuriuose daugumą darbų atlikdavo vienuoliai profesai ir vienuoliai broliai konversai. Šalia pastarųjų dar buvo broliukai – neperėję noviciato, tačiau gyvenantys pagal šv. Benedikto regulą ir vienuolijos konstitucijas broliai (oblatai). 1670 m. kamalduliams patvirtintose pagal šv. Benedikto regulą surašytose vienuolijos konstitucijose buvo numatyta, kad pareigas vienuolyne paskirsto naujai išrinktas prioras. Iš viso buvo numatyta 19 pareigų, kurios išdėstytos tokia hierarchija: 1) zakristijonas, 2) bibliotekininkas, 3) kapitulos raštininkas, 4) archyvaras, 5) ekonomas, 6) sandėlininkas, 7) ligonių slaugytojas, 8) kepėjas, 9) vyninės prižiūrėtojas, 10) vaisių dalytojas, 11) virėjas, 12) vartininkas, 13) svečių priėmėjas, 14) kirpėjas, 15) drabužių dalytojas (*westyaryusz*), 16) siuvėjas, 17) įrankių prižiūrėtojas, 18) sodininkas, 19) miškininkas. Išlikusi 1717–1756 m. Pažaislio kamaldulių kapitulos įrašų knyga¹³ leidžia atidžiau pažvelgti, kaip pareigų pasiskirstymas atrodė kasdienybėje. Straipsnio pabaigoje pridėtas sąrašas, iš kurio matyti, kokiais metais ir kam kokios pareigos atiteko Pažaislyje¹⁴. Atskirai bus aptarta specifika,

pagal vienuolijos nuostatus ir laikydavosi regulos, tačiau neduodavo įžadų, noviciato baigti nereikėdavo.

¹³ Gruzijos rankraščių institutas, Var. 20. Nedidelio formato (16 x 20 cm) knygelė vesta iš dviejų pusių. Vienoje pusėje surašyti „Namų kapitulų aktai“ (*Actus capitulares domesticæ*), arba vienuolyno bendruomenės susirinkimų protokolai (1717 10 – 1757 10) (p. 360–205), kitoje – generalinių kapitulų ir Dietų nutarimai (*Acta communes*) ir kiti to paties laikotarpio aktai (p. 5–204). Knygelė turi seną (Pažaislio bibliotekos?) lipdę su nr. 696.

¹⁴ Pažaislio kamaldulių vienuolyną 1664 m. fundavo LDK kancleris Kristupas

kada buvo dalijamasi pareigomis, kokios pareigos buvo išsidalijamos vienuolyne, kokios užduotys ir darbai buvo siejami su konkrečiomis pareigomis.

Kamaldulių konstitucijos numatė, kad pareigos vienuolyne būdavo paskirstomos kiekvienais metais prioro teikimu vienuolyno kapituloje. Tačiau tai nebuvo vienintelės vienuolyne užimamos pareigos. Dvi pareigybės – prioro ir novicijų magistro – dažniausiai būdavo patvirtinamos generalinėje kapituloje, kuri paprastai vykdavo pagrindiniame kamaldulių Monte Corona vienuolyne kas dveji metai¹⁵. Įprasta PRIORO kadencija vienuolyne būdavo dveji metai. Pasitaikydavo išimčių, kai tas pats tėvas prioru būdavo patvirtinamas ir antrai kadencijai, nors tai nebuvo dažna praktika. Pasitaikydavo, kad priorai atsisakydavo kadencijos ar būdavo atšaukiami. Priežastys galėjo būti įvairios – ligos, senyvas amžius, negebėjimas vykdyti pareigų ar perkėlimas į kitas pareigas. Šios pareigos paprastai tvirtintos generalinėje kapituloje arba kas dvejus metus rengiamose vienuolijos vyresnybės susirinkimuose, vadinamuose Dietomis, į kuriuos vykdavo ne visi vienuolynų priorai, tačiau po kelis iš kiekvienos provincijos. Pažaislio kapitulos aktuose aptariamam laikotarpiu (1717–1756) retai nurodyta, kada konkrečiai paskiriamas naujas prioras. Pavyzdžiui, 1739 m. rugpjūčio 29 d. minima, kad t. Kiprijonas paskirtas į pareigas Dietoje. 1742 m. gruodžio 4 d. pirmą kartą eidamas prioro pareigas kapitulos susirinkimą šaukė t. Marijonas, kuris, kaip pažymėta, išrinktas spalio 11 dieną. Panašiai 1753 m. lapkričio 23 d. susirinkimo, kurį šaukė prioras Romualdas, aprašyme nurodyta, kad jis išrinktas prioru gegužės 18 d., kaip galima numanyti, generalinėje kapituloje Monte Corona vienuolyne. Tačiau kas ir kada užėmė prioro pareigas, geriausiai atsispindi pačiuose susirinkimų protokoluose.

Priorystė buvo visų pirma ne vienuoliško gyvenimo įvertinimas, ne tam tikras paskatinimas už nuopelnus, tačiau atsakomybės paskyrimas.

Zigmantas Pacas. Vienuolyno ansamblį statė ir dekoravo italų menininkai, jis išsiskyrė menine prabanga. Kamaldulių vienuolynas uždarytas 1832 m.

¹⁵ Generalinės kapitulos Monte Corona vienuolyne 1718–1742 m. vykdavo kas dvejus metus, nuo 1745 m. kas ketverius. Tarp jų (kas dvejus, o nuo 1747 m. kas ketverius metus) vykdavo Dietos.

Prioro veiklos aptarimui galima būtų skirti ištisą straipsnį. Apibūdinant vienu sakiniu galima pasakyti, kad prioras buvo atsakingas už visos veiklos organizavimą ir visko priežiūrą. Pavyzdžiui, jei brolis ligonių slaugytojas leis pas ligonius plepius vienuolius – atvykę vizitatoriai nubaus ir brolių, ir priorą. Jei dings archyviniai dokumentai – bausmės susilauks ir archyvaras, ir prioras. Kita vertus, priorui dažnai buvo suteikiama visiška sprendimo ir veikimo laisvė, daugybe atvejų pats prioras turėjo nuspręsti, kaip tinkamai pasielgti, ką ir už ką bausti. Vienuolyno kapitulas turėjo šaukti būtent prioras, todėl protokoluose dažniausiai nurodoma, kada ir koks prioras sušaukia vienuolius į kapitulą, o po to išdėstomi nagrinėjami klausimai ir priimti sprendimai. Atskirai Pažaislio priorų katalogas šiame straipsnyje nepateikiamas, tačiau jis gana išsamiai atsiskleidžia aptariant kapitulų susirinkimus.

NOVICIJŲ MAGISTRAI Pažaislio kapitulų aktuose minimi dar rečiau. Dažnai novicijų magistras gaudavo papildomas pareigas vienuolyne, tačiau ne visada. Taip pat ne visada išvardijant pasidalytas pareigas kapitulų aktuose nurodoma, kad vienas ar kitas tėvas kartu eina novicijų magistro pareigas. Kartais nurodyta, kad pareigos paskirtos Pažaislio novicijų magistrui, tačiau konkretus vienuolis neįvardytas. Atskiras novicijų magistrų sąrašas šiame straipsnyje taip pat nepateikiamas.

Trečia pareigybė vienuolyne, kuri nebuvo paskiriama vienuolyno kapitulų susirinkimuose, tai SUPERIORO pareigos. Pagal kamaldulių konstitucijas (regulos 65 skyrius) į jas kurį nors tėvą paskirdavo pats prioras, išvykdamas iš vienuolyno arba negalėdamas (dėl ligos) pats vykdyti pareigų. Generalinė kapitula arba Dieta buvo numatyta trečią sekmadienį po Velykų, arba kaip nustatys vienuolijos generolas (vadinamasis tėvas Majoras). Dažniausiai šių susirinkimų laikas įvairavo, bet visuomet jie vykdavo antroje pavasario pusėje. Ilga kelionė dažnai lemdavo, kad prioro vienuolyne nebūdavo du–tris mėnesius. Visą šį laiką vienuolyno administravimas ir vidinio gyvenimo priežiūra atitekdavo superiorui. Pastarajam valdžia ir atsakomybė vienuolyne atitekdavo ir trumpesnių prioro išvykų metu. Superioro funkcijos praktiškai prilygo priorui, tik jis pats negalėjo vietoj savęs skirti kito vienuolyno viršininko. Prioras galėjo bet kada pakeisti superiorą, o savo pareigas superioras automatiškai prarasdavo į vienuolyną sugrįžus priorui. Superioro paskyrimas taip pat

nebuvo fiksuojamas vienuolyno kapitulos aktuose, kadangi paskyrimui nebuvo būtinas kapitulos pritarimas. Kaip nurodė konstitucijos, savo sprendimą prioras turėjo paliudyti raštiškai arba bent pasakyti prie liudytojų. Superioras būdavo paskiriamas ir susirgus priorui arba negalint jam eiti pareigų. Jei liga ar mirtis užklupdavo priorą ir jis nebegalėdavo paskirti superioro, juo tapdavo vyriausias pagal pareigas vienuolyne tėvas. Superioro pareigos buvo tarsi savotiškas vienuolinio gyvenimo tvarkos garantas, tarsi saugiklis, garantuojantis, kad vienuolinio gyvenimo organizavimas nenutrūks nė akimirkai. Vienuolyne visada turėjo būti kuris nors tėvas (prioras ar superioras), atsakingas už tai, kad vienuolinio gyvenimo laikrodis vienuolyne nesustotų. Pažaislio kapitulos aktuose šias pareigas einantys tėvai paminimi, jei prisireikdavo, priorui išvykus, sušaukti vienuolyno kapitulos susirinkimus, kadangi juos galėjo ir turėjo sukviesti būtent superioras. 1719 m. kovo 7 d. ir balandžio 18 d. Pažaislio kapitulos susirinkimus, išvykus priorui t. Karoliui, šaukė superioru paskirtas t. Aleksandras, tuo metu vienuolyne ėjęs moralinės teologijos lektoriaus pareigas. Tą patį t. Aleksandrą superioru prioras Anupras paliko 1725 m. pabaigoje, kuomet šis neužėmė netgi jokių pareigų Pažaislyje (šaukė kapitulos susirinkimą 1725 m. lapkričio 20 d.). 1728 m. sausio–vasario mėnesiais, priorui Ildefonsui nesant, kapitulos susirinkimus šaukė superioras t. Valentinas (tuo metu taip pat neužėmė jokių kitų pareigų vienuolyne), netrukus paskirtas Pažaislio prioru. Daugiau nei keturis mėnesius (susirinkimus kvietė 1738 m. sausio 14 d. – 1738 m. balandžio 21 d.) superioro pareigas Pažaislyje ėjo t. Alberikas, priorui Kiprijonui, kaip teigiama, išvykus į Italiją. Panašiai 1739 m. visą vasarą (minimas 1739 m. birželio 1 d. – 1739 m. rugpjūčio 25 d., o vėliau dar kartą 1740 m. kovo 25 d.) superioro pareigas ėjo t. Jonas Kentietis, taip pat neturėjęs kitų pareigų Pažaislyje. 1741 m. pavasarį (balandžio 17 d.) superioru buvo paliktas t. Klemensas (neturėjęs kitų pareigų). Tam pačiam tėvui pavaduoti priorą pavesta 1742 m. rudenį (kvietė susirinkimus rugsėjo 27 d. – spalio 11 d.), bet tuo metu, atrodo, jis taip pat jau ėjo svarbias novicijų magistro pareigas. Tas pats t. Klemensas, tuo metu neturėjęs kitų pareigų, superioru buvo paskirtas ir 1745 m. 1-ojoje pusėje (susirinkimai 1745 m. sausio 14 d. ir 1745 m. birželio 21 d.). Įdomu tai, kad tarp jų susirinkimą kovo 18 d.

šaukė superioru paliktas t. Matas, tuo metu vienuolyne ėjęs moralinės teologijos lektoriaus pareigas. 1747 m. liepos 27 d. superioru paminėtas t. Juozapas, o 1753 m. spalio 4 ir 29 d. (be jokių kitų pareigų) bei 1754 m. rugpjūčio 5 d. (jau kaip novicijų magistras) – t. Mikalojus. 1756 m. rugsėjo 20 d. priorą pavadavo superioru paskirtas novicijų magistras t. Silvestras. Kamaldulių konstitucijose nebuvo griežtai apibrėžta, kas gali eiti šias pareigas, tačiau neabejotina, kad tai turėjo būti pakan-kamai patyręs tėvas, turintis didžiausią prioro pasitikėjimą ir autoritetą tarp kitų vienuolių. Paskyrimui superioru neturėjo įtakos ir tai, kokias kitas pareigas tuo metu vienuolyne užimdavo paskiriamas tėvas. Neretai, kaip matyti, superioro pareigos Pažaislyje buvo patikimos kitomis pareigomis nesuvaržytiems tėvams. Kartais jos būdavo perduodamos tėvams, kurių pareigos vienuolyne (novicijų magistro ar moralinės teologijos lektoriaus) liudija apie ypatingą išsilavinimą ir patyrimą.

Dabar pereikime prie pareigų, kurios buvo pasiskirstomos pačiame vienuolyne.

Pažaislyje pareigomis buvo pasidalijama beveik kasmet. Konstitucijos nurodė, kad naujai išrinktas prioras, atvykęs į vienuolyną, turėjo aplankyti visus vienuolius ir, sušaukęs susirinkimą, naujai padalyti vienuoliams pareigas. Buvo nurodyta, kad paskirstyti pareigas reikia ne tik po generalinės kapitulos, bet ir po Dietos – taigi, kasmet. Laikas, per kurį prioras turi paskirstyti pareigas, tiksliai nebuvo nustatytas, tačiau prioras privalėjo bent dieną pagalvoti apie tai, kokie vienuoliai kokioms pareigoms tinka. Šios taisyklės Pažaislyje aptariamu laikotarpiu paprastai buvo laikomasi ir naujai paskirtas prioras dažniausiai jau pirmame savo sušauktame susirinkime iš naujo padalydavo vienuoliams pareigas. Išimtį sudarė tik t. Marijonas, kuris prioru tapo 1742 m., tačiau pareigas vienuoliams padalijo tik 1744 m. rudenį. 1746–1747, 1750, 1752, 1754 m. priorai t. Ildefonsas, t. Mikalojus, t. Klemensas ir t. Romualdas nepadalijo pareigų antrais (o t. Ildefonsas ir trečiais) prioravimo metais. Nuo 1757 m. liepos 4 d. prioru minimas t. Faustinas taip pat iki 1757 m. spalio 15 d. (kada baigiasi kapitulų aktų įrašai) buvo neišdalijęs pareigų vienuoliams.

Aptariamam laikotarpiui susirinkimai, kuriuose buvo pasidalyta pa-

reigomis, Pažaislyje sušaukti 32 kartus. Toliau pateikiama, kada šaukti tokie susirinkimai, taip pat pažymima, ar šaukia naujai paskirtas, ar jau kurį laiką pareigas einantis prioras.

1718 08 04 kvietė prioras Karolis, min. prioru ir anksčiau;

1719 08 05 prioras Anupras, I jo šauktas susirinkimas po išrinkimo;

1720 10 03 prioras Švč. Mergelės Marijos Bernardas; min. prioru pirmą kartą 1720 09 17;

1721 06 21 prioras Ildefonsas; I susirinkimas;

1722 07 14 prioras Ildefonsas; II prioravimo metais;

1723 06 15 prioras Ildefonsas; III prioravimo metais;

1724 07 04 prioras Anupras; I susirinkimas;

1725 07 03 prioras Anupras; II metais;

1726 07 04 prioras Ildefonsas; I susirinkimas;

1727 07 24 prioras Ildefonsas; II metais;

1728 07 17 prioras Valentinas; I susirinkimas;

1729 10 20 prioras Valentinas; II metais;

1730 08 08 prioras Jonas Krikštytojas; I susirinkimas;

1731 06 26 prioras Jonas Krikštytojas; II metais;

1732 07 prioras Pranciškus Salezas, I susirinkimas;

1733 07 23 prioras Pranciškus Salezas; II metais;

1734 09 14 prioras Aleksandras; I susirinkimas;

1735 08 03 prioras Aleksandras, II metais;

1736 06 20 prioras Kiprijonas; I susirinkimas;

1737 07 04 prioras Kiprijonas; II metais;

1738 07 24 prioras Adalbertas; I susirinkimas; minimas iki 1739 03 20, vėliau 1739 06 01 – 1739 08 25 susirinkimus kviečia superioras Jonas Kentietis;

1739 08 29 prioras Kiprijonas; I susirinkimas, praėjus keturioms dienoms po paskutinio susirinkimo; iki 1739 10 14, po to prioru minimas Juozapatas;

1740 07 09 prioras Juozapatas; prioras jau beveik 9 mėnesiai, minimas kaip prioras nuo 1739 11 21;

1741 07 15 prioras Juozapatas; II metais;

1742 06 12 prioras Juozapatas; III metais;

1744 09 22 prioras Marijonas; šaukė susirinkimus nuo 1742 12 04;

1745 09 09 prioras Ildefonsas; kaip prioras susirinkimus šaukė nuo 1745 07 19;

1748 04 22 prioras Karolomanas; I susirinkimas;

1749 07 31 prioras Mikalojus; I susirinkimas;

1751 10 23 prioras Klemensas; I susirinkimas;

1753 11 23 prioras Romualdas; I susirinkimas;

1755 02 17 prioras Jeronimas; kaip prioras susirinkimus šaukė nuo 1754 09 14;

1756 10 20 prioras Jeronimas; II metais.

Taigi, dažnai susirinkimas, kuriame būdavo padalijamos pareigos, vykdavo netrukus po išrinkimo, neretai tai būdavo pirmas naujo prioro sušauktas susirinkimas. Daugiausiai (beveik du iš trijų) tokių susirinkimų kviesta liepos–rugsėjo mėnesiais. Tai irgi patvirtina, kad priorai tokius susirinkimus šaukdavo po generalinės kapitulos ar po Dietos. Dažniausiai randamas tėvų skaičius (be prioro, kartais su novicijų magistrų, kartais be), kuriems būdavo padalijamos pareigos, buvo apie 7–8 (vidutiniškai 7,8). Brolių skaičius taip pat labai panašus (vidutiniškai 7,25). Daugiausiai vienu metu tiek tėvų, tiek brolių, kuriems išdalytos pareigos vienuolyne, buvo po 10, mažiausiai – po 4. Tačiau, kaip jau buvo paminėta, ne visi tėvai vienuolyne gaudavo konkrečias pareigas. Todėl remiantis išvardytais vienuoliais negalima tiksliai pasakyti, kiek tuo metu vienuolių būta vienuolyne. Pareigos nebuvo skiriamos trumpam laikui atvykusiems vienuoliams ir neketinantiems išbūti vienuolyne ilgesnį laiką, jos nebuvo skiriamos ligoniams arba vyresnio amžiaus vienuoliams. Jokių pareigų vykdyti, žinoma, negalėjo reklūzoje užsidarę vienuoliai. Tačiau kamaldulių konstitucijose minima, kad pareigos būtų padalytos visiems profesams ir broliams – jei pareigų daugiau nei vienuolių, vienas vienuolis gali vykdyti kelias pareigas, jei gausu – vienos pareigos gali būti skiriamos keliems vienuoliams. Taigi, konstitucijose tarsi numatoma, kad visi vienuoliai, kurie tik gali, būtų užimti pareigomis. Todėl galima manyti, kad dalijantis pareigomis vienuolyne galėjo būti vienas ar keli vienuoliai, kuriems pareigos nebuvo skiriamos, bet jų tikrai nebuvo daug. Taip pat reikia nepamiršti, kad per metus vienuolių skaičius vienuolyne nežymiai svyravo – vieni vienuoliai atvykdavo, kiti išvykdavo, jų pareigas perimdavo kiti. Kapitulos susirinkimų aktuose

kartais nurodoma, kam patikimos išvykusio vienuolio pareigos. Pareigų paprastai nebuvo atsisakoma (vienintelis toks atvejis, kai iš karto kapituloje 1731 m. ekonomo pareigų atsisakė į jas paskirtas t. Eladijus). Tačiau bendrą vienuolių skaičių pareigas gaunančių vienuolių skaičius daugiau mažiau perteikia. Žinoma, šiuose skaičiuose neatsispaudė novicijų, priimtų išbandymo laikotarpiui, ar patarnaujančių darbuotojų vienuolyne skaičius¹⁶.

Vienuolių pareigas vienuolynuose numatė kamaldulių konstitucijos. 1670 m. kamalduliams patvirtintoje reguloje 64 skyriuje buvo nurodytos aukščiau paminėtos 19 pareigybių, kurias prioras turėjo išdalyti vienuoliams. Išvardyta seka nurodo ir hierarchiją, pagal kurią išsidėlioja pareigos. Didžioji jų dalis buvo skirstomos ir Pažaislio kapitulos susirinkimuose. Pagrindinių pareigų hierarchija Pažaislio kapitulos aktuose paprastai išlaikoma, nors ne visuomet. Kartais tiesiog prie vieno vienuolio prirašomos kelerios pareigos, kurias jis turi atlikti vienuolyne, todėl hierarchijos eiliškumas ne visada atskleidžiamas. Kai kurių pareigybių užrašymo vietos kapitulos aktuose įvairuoja. Kai kurios pareigos skiriamos nuolat, kitos – tik periodiškai. Visas Pažaislyje sutinkamas pareigas galima suskirstyti į dvi dalis – tai tos, kurios buvo patikimos tėvams, ir tos, kurias vykdavo broliai. Konstitucijos griežtai nenurodė, kurios pareigos kokio statuso vienuoliams skiriamos, tačiau tai labai aiškiai perteikia bendras Pažaislio pareigų sąrašas. Praktiškai beveik nepasitaiko atvejų (yra pora nežymių išimčių), kad tėvams skirtas pareigas gautų brolis, arba atvirkščiai, kad tėvas būtų įpareigotas vykdyti broliams skirtas pareigas. Tėvams skiriamų pareigų būdavo iki 10, broliams – 15. Toliau pasistengsiu apžvelgti visas Pažaislio vienuolyne minimas pareigas.

ZAKRISTIJONAS (kapitulos aktuose įvardijamas kaip *superintendens sacrarii, superintendens et custos sacrarii, sacrista a capite, praefectus sacrarii*). Reguloje prie pareigų išvardijimo 64 skyriuje zakristijono pareigos

¹⁶ Novicijai paprastai negaudavo pareigų vienuolyne. Jų pagrindinė užduotis, be abejo, buvo tinkamai pasiruošti šventimams. Išimtis žinoma tik 1741 m., kuomet pareigos buvo suteiktos novicijams Makarijui ir Morkui. Neaišku, ar tai turėjo įtakos, tačiau abu novicijai dar prieš duodami įžadus paliko vienuolyną.

minimos kaip svarbiausios, o plačiau įpareigojimai, už ką atsakingas zakristijonas, apibūdinti 32 skyriuje.

Nors zakristijono pareigos buvo svarbiausios, paprastai į jas nebuvo skiriami labiausiai nusipelnę ar didžiausią patyrimą, išsilavinimą turintys tėvai. Dažniausiai šios pareigos būdavo patikimos jauniems ir neseniai noviciatą baigusiems, tačiau pasitikėjimą užsitarnavusiems profesams. Tai suprantama, kadangi zakristijono pareigos buvo susijusios su brangiausio kilnojamojo turto (liturginiai indai) priežiūra, antra vertus, jam turėjo tekti nemažas fizinis krūvis – turėjo puošti altorius skirtingoms liturginėms šventėms, surinkti liturginius indus, prižiūrėti tvarką ir švarą bažnyčioje, zakristijoje ir kapitulos patalpoje, netgi, nesant už tai atsakingų novicijų, pasirūpinti žibintais pamaldoms tamsiuoju metu. Zakristijonas buvo atsakingas ir už skambinimą varpu kanoninėmis valandomis, turėjo prižiūrėti, kad prieš Švenčiausiąjį Sakramentą visuomet degtų amžinosios ugnies lempelė. Zakristijonas buvo atsakingas ir už relikvijų išstatymą ir jų saugojimą. Todėl šios pareigos reikalavo ir atidumo, ir energijos. Galima teigti, kad zakristijonas keldavosi anksčiausiai, o guldavosi pats paskutinis. Pažaislyje XVIII a. 1-ojoje pusėje šios pareigos būdavo suteikiamos gana jauniems vienuoliams, dažniausiai prieš 10 ir mažiau metų profesais tapusiems tėvams (mažiausiai – prieš 2, daugiausiai – prieš 14 m.). Kartais zakristijonas gaudavo pagalbininką (*adiutor, socius*), kuriuo paprastai tapdavo visai neseniai įžadus davęs profesas. Neretai pasitaikydavo, kad metus ar dvejus pabuvęs zakristijono padėjėju naujas profesas pats gaudavo zakristijono pareigas. Taip pat zakristijono pagalbininkais (*sacrista primus, secundus*) visuomet būdavo du ar trys broliai konversai, minimi kaip pirmieji tarp broliams skiriamų pareigų. Zakristijono pareigos dažnai buvo rotuojamos – dažniausiai tas pats tėvas jas užimdavo metus, kartais – dvejus iš eilės (išimtis – t. Mykolas, gavęs jas trejus metus iš eilės 1739–1741 ir t. Matas, ėjęs du kartus po dvejų metų kadencijas su metų pertrauka 1719–1723 m. laikotarpiu).

Antras pagal pareigas buvo BIBLIOTEKININKAS (*bibliothecarius*). Bibliotekininko pareigos dar labiau išaugdavo vienuolynuose, kuriuose būdavo noviciatai, būtent tokiuose, koks buvo Pažaislis. Bibliotekininkas (jo pareigos taip pat apibūdintos regulos 32 skyriuje) buvo atsakin-

gas už knygų fizinę priežiūrą (turėjo sekti drėgmę bibliotekoje, sudaryti knygų inventorių, registruoti vienuoliams išduodamas knygas), taip pat už jų turinį (sudėlioti knygas pagal temas – kad lengviau būtų galima rasti reikalingas, sergėti, kad nepatektų draudžiamos arba netinkamo turinio knygos). Pažaislio kapitulos aktuose bibliotekininko pareigos paprastai nurodomos iš karto po zakristijono. Dažniausiai jos rotuojamos kasmet, nors pasitaikydavo, kad tas pats tėvas pareigas eidavo dvejus metus. Vis dėlto galima pastebėti, kad bibliotekininku būdavo skiriamas tėvas, turintis tam gabumą ir polinkį. Pavyzdžiui, t. Matas ir t. Anastazas į bibliotekininko pareigas buvo paskirti keturis kartus (pirmas 1718–1738 m., o antras 1728–1738 m. laikotarpiais), o t. Izidorius net aštuonis (1723–1740 m. laikotarpiu).

Trečias pagal pareigas buvo KAPITULOS RAŠTININKAS (*scriba capituli*). Tai buvo savotiškas vienuolyno atstovas spaudai – jis turėjo tinkamai suformuluoti dokumentų tekstus, surašyti kapitulų aktus, tiksliai perteikti mintis. Šalia prioro kapitulos aktuose tai buvo išskirtinės pareigos, nes kapitulos aktuose raštininkas minimas beveik kiekvieną kartą šaukiant susirinkimus, kai kitos pareigos paprastai paminimos tik jas pasiskirstant, o vėliau – labai retai. Nuo raštininko labai daug priklausė tai, kiek mes po kelių šimtmečių sužinosime apie vykusius susirinkimus ar įvykius. Vieni rašė aiškiau, sklandžiau, plačiau, kiti – tik būtinus dalykus, siaurai, skyrėsi ir jų rašysena. Toliau pateikiamas sąrašas, koks tėvas minimas Pažaislio kapitulos raštininko pareigose aptariamu laikotarpiu.

1717 10 02 – 1718 07 04 t. Vaclovas; 1718 08 t. Barnabas; 1718 09 16 – 1719 04 18 t. Ildefonsas; 1719 08 05 – 1720 09 17 t. Kristupas; 1720 10 03 – 1721 06 04 t. Aleksandras; 1721 06 21 t. Vaclovas; 1721 09 04 – 1722 05 19 t. Eladijus; 1722 07 14 – 1723 01 23 t. Kiprijonas; 1723 06 15 – 1723 12 07 t. Anupras; 1724 07 04 – 1725 06 23 t. Raimundas; 1725 07 03 – 1726 07 30 t. Matas; 1726 08 19 – 1727 01 27 t. Barnabas; 1727 07 24 – 1728 02 30 t. Eustachijus; 1728 07 17 – 1729 09 10 t. Aleksandras; 1729 10 20 – 1730 03 13 t. Raimundas; 1730 08 08 – 1732 04 28 t. Aleksandras (išskyrus 1730 11 02, kai nesant Aleksandrui paskirtas t. Eladijus); 1732 07 – 1733 04 08 t. Eladijus; 1733 06 23 – 1734 11 03 t. Klemensas; 1735 08 03 – 1735 11 17 t. Steponas; 1736 06 20 – 1736 11 13 t. Klemensas; 1736 12 13 – 1737 04 02 t. Anastazas; 1737 07

04 – 1738 05 30 t. Steponas; 1738 07 24 – 1739 03 20 t. Matas; 1739 06 01 – 1740 03 25 t. Robertas (išskyrus 1739 09 09, kai nesant t. Robertui jį pakeitė t. Brunonas, o 1740 02 15 t. Anastazas); 1740 07 09 – 1741 06 08 t. Brunonas (išskyrus 1741 04 17, kai nesant t. Brunonui jį pakeitė t. Rapolas); 1741 07 15 – 1742 05 22 t. Rapolas; 1742 06 12 – 1744 03 26 t. Mykolas; 1744 09 22 – 1745 06 21 t. Ildefonsas; 1745 09 09 – 1748 03 20 t. Raimundas (išskyrus 1745 10 14, kai nesant t. Raimundui jį pakeitė t. Petras); 1748 04 22 – 1748 08 13 t. Konstantinas Marija; 1748 10 22 – 1749 06 30 t. Mauricijus; 1749 07 31 – 1750 07 06 t. Jonas Kentietis; 1750 08 13 – 1751 01 02 t. Brunonas; 1751 02 01 – 1751 04 28 t. Mauricijus; 1751 10 23 – 1753 06 10 t. Ildefonsas; 1753 10 04 – 1753 10 29 t. Jeronimas; 1753 11 23 – 1754 09 14 t. Jonas Kentietis; 1755 01 20 – 1757 10 15 t. Jonas Gvalbertas [baigiasi įrašai].

Šiose pareigose vienuoliai taip pat dažniausiai keitėsi kasmet. Išimtiniais atvejais (pvz. t. Raimundas ar t. Jonas Gvalbertas) vienuolis raštininko pareigas ėjo daugiau nei dvejus metus, dažniau pasitaikydavo, kai tam gabus vienuolis gaudavo pareigas porą kartų per neilgą laikotarpį.

Ketvirtos pagal hierarchiją regulos konstitucijose buvo nurodytos ARCHYVARO pareigos. Pažaislio kapitulos aktuose šios pareigos dažniausiai taip pat nurodomos ketvirtoje vietoje. Tačiau plačiau kamaldulių konstitucijose archyvaro įpareigojimai nebuvo aprašyti. Regulos 64 skyriuje tik prioras įpareigojamas įvairius raštus, dokumentus, sutartis, bules saugoti kokioje nors archyvui paskirtoje vietoje ar gerai uždarojoje skrynioje. Archyvaro pareigos gerokai skyrėsi nuo kitų dažnai rotuojamų pareigų. Archyvaru Pažaislyje beveik visą laiką minimas t. Robertas (iš pradžių kaip profesas, vėliau tėvas) – nuo 1718 m. iki 1745 m. Paskutiniaisiais metais t. Robertas turėjo pagalbininką t. Jeronimą, kuris šias pareigas XVIII a. viduryje gavo kelis kartus. Tai liudija archyvaro pareigų specifiką. Nors kaupti ir saugoti dokumentus buvo įpareigotas prioras, tačiau akivaizdu, kad nuolat besikeičiantys priorai, kartais atvykę į Pažaislį vos keleriems metams, negalėjo kiekvieną kartą pažindintis su Pažaislio (ar bet kurio kito vienuolyno) archyviniais dokumentais. Todėl šis darbas buvo pavedamas vienam iš tėvų, šiuo atveju t. Robertui, kurio beveik visas vienuolinis gyvenimas prabėgo Pažaislyje. Galima neabejoti, kad būtent t. Robertas

buvo pagrindinis prioro patarėjas sprendžiant įvairius su žemėvalda ar fundacijomis susijusius reikalus. Neatsitiktinai archyvaro pareigos Pažaislyje visuomet sutapdavo su PROKURATORIAUS (*procurator, procurator causarum*) pareigomis. Prokuratoriaus pareigos konstitucijose neapibrėžtos, tačiau jas apibrėžė bažnytinė teisė – tai buvo vienuolyno atstovas sprendžiant teisminius ginčus. Pagrindiniai argumentai bylinėjantis dėl žemių, jų ribų, teisių į jas buvo būtent archyviniai dokumentai. Todėl į prokuratoriaus pareigas visuomet būdavo skiriamas tas tėvas, kuris užimdavo vienuolyne archyvaro pareigas. Kitaip negu archyvaro, prokuratoriaus pareigos kapitulos susirinkimuose buvo skiriamos ne visuomet. Tai nesunku paaiškinti – tiesiog ne visą laiką vienuolynas turėjo teisminių ginčų, kuriems iškilus į juos įsigilinti būdavo pavedama archyvarui; jis ir atstovaudavo teismuose. Tik tuomet jam oficialiai ir būdavo paskiriamos prokuratoriaus pareigos. Įdomu tai, kad t. Robertas buvo skiriamas ir STATYBŲ PRIŽIŪRĖTOJU (*praefectus fabricae*). Tai susiję su naujų eremitų celių statybomis eremitorijoje. Pažaislio vizitatoriai t. Robertą kaip statybų prižiūrėtoją nurodė dar 1722 m., tačiau statybos, stokojant lėšų, tuo metu akivaizdžiai strigo. Vėliau vizitatoriai 1731 m. statybų priežiūrą pavedė t. Aleksandrui ir nurodė, iš kur gaunamas lėšas naudoti griežtai celių statyboms ir bažnyčios remontui. T. Aleksandras netrukus tapo prioru ir 1735 m. statybų prižiūrėtoju jau vėl minimas t. Robertas. Šios pareigos, kaip paskirtos vizitatorių, neatsispindi tarp prioro vienuolyno viduje paskirstytų pareigų. Tik 1737–1741 m. laikotarpiu tarp kitų prioro paskirstomų pareigų nurodomos ir statybų prižiūrėtojo pareigos, kurios, kaip ir anksčiau, buvo pavestos t. Robertui. Būtent tuo metu ir vizitatoriai konstatavo, kad statybos sėkmingai įvykdytos, o šios pareigos vėliau nebeminimos. Tiesa, 1756 m. vizitatoriai vėlgi minėjo statybų prižiūrėtoją, tačiau neįvardijo, kas tuo metu užėmė šias pareigas. Tuo laiku bažnyčia ir vienuolynas buvo remontuojami po 1755 m. trenkusio žaibo sukkelto gaisro nuniokojimų. Kamaldulių konstitucijose statybų prižiūrėtojo pareigos taip pat nebuvo minimos.

Penktos prioro skiriamos pareigos, kurios Pažaislio kapitulos aktuose taip pat dažniausiai nurodomos iš karto po archyvaro, buvo EKONOMO (*cellerarius, rzadca*). Joms apibūdinti reguloje buvo skirtas visas

31 skyrius. Ekonomu galėjo tapti tik patyręs vienuolis, tėvas, esantis vienuolijoje ne mažiau kaip 5 m. profesu. Jo rankose atsidurdavo visas turtas, pajamos, skolos. Jis turėjo pasirūpinti, priorui patvirtinus sąrašą, reikalingiausiais daiktais (rūbai, indai, maistas), parduoti nereikalingus. Ekonomas turėjo visus vienuolius, vėliausiai rugsėjo mėnesį, aprūpinti malkomis celių pasikūrenimui šaltuoju metų laiku. Tiesa, patys vienuoliai buvo raginami malkas naudoti taupiai ir be reikalo jų nedeginti, kad, kaip teigiama reguloje „dėl tos priežasties netektų ilgiau skaisytklos ugnies kęsti“. Tuo tarpu ekonomas buvo raginamas taip pasirūpinti mediena, kad nepadarytų žalos aplinkiniams miškams, o prie kelių, tiek dėl grožio, tiek dėl to, kad keliautojams teiktų pavėšį, palikti po kelis medžius. Ekonomas buvo vienintelis vienuolyne kamaldulių vienuolis, turintis teisę laikyti didesnę pinigų sumą. Tačiau visa jo veikla turėjo būti griežtai derinama su prioru. Ekonomas turėjo vesti pajamų–išlaidų knygą. Kaip tik 1718 m. ir 1744 m. Pažaislio vienuolyną lankantys vizitatoriai priminė ekonomui, kad jis turįs vesti vieną pajamų–išlaidų knygą, kurią kas mėnesį turi parodyti priorui. Pažaislio ekonomo pareigos turėjo būti paskiriamos kasmet, nors priorui dalijant pareigas ekonomas nurodomas ne kiekvieną kartą. Panašiai kaip ir su bibliotekininko pareigomis, į šias buvo skiriami ūkininkavimo praktikos ir įgūdžių turintys vienuoliai. Kelis kartus minimas tas pats t. Robertas, tačiau labiausiai įgudęs buvo t. Raimundas, Pažaislyje praleidęs didžiąją savo vienuolinio gyvenimo dalį; jis į ekonomo pareigas 1718–1739 m. paskirtas 9 kartus.

Dėl gana didelio pareigų skaičiaus ekonomui, kaip numatė kamaldulių konstitucijos, buvo pavaldūs du broliai konversai, užimantys DALYTOJO (*dispensator, dyspensator*) ir VYNINĖS PRIŽIŪRĖTOJO (*custos cellae vinariae, stróż winnej piwnicy*) pareigas. Pastarieji turėjo padėti išdalyti kasdieninius daiktus, rūbus, išnešioti į celes vyną. Pagal regulą vienuoliai nevalgė mėsos, maitindavosi per dieną kartą arba du, jiems kasdien (išskyrus tam tikras dienas) buvo dalijamas vynas. Dalytojo pareigos Pažaislio kapituloje taip pat buvo paskiriamos beveik kiekvieną kartą. Jis neretai turėjo vieną, kartais ir daugiau pagalbininkų. Vienuolių apranga buvo dalijama kartą per metus, todėl tai ekonomui neturėjo sukelti didesnių sunkumų. Tačiau malkos kūrenimui, galima

numanyti, nebuvo skiriamos iš karto visam šaltajam periodui. Būtent tuo turėjo pasirūpinti dalytojas su savo pagalbininkais, aprūpindami vienuolius mediena pagal kiekvieno poreikį. Tuo tarpu vyninės prižiūrėjo pareigos Pažaislyje įvardijamos skirtingai. Kamaldulių konstitucijos, nurodžiusios, kad vyno indai, turimi celėse, būtų kasdien papildomi, buvo priimtos Monte Corona vienuolyne, šiltuose kraštuose, kur vietos papročiu ištisis metus buvo vartojamas vynas. Pažaislyje vyninės prižiūrėjo pareigos kartais nurodomos tiesiog kaip gėrimų dalytojo (*dispensator potus*), kas, beje, irgi liudija, kad buvo duodamas ne vien vynas. Tačiau geriausiai skirtingus gėrimus, kuriuos vartodavo Pažaislio kamalduliai, nurodo skirtingi vyninės prižiūrėjo įvardijimai Pažaislio kapitulos aktuose. Sutinkami pareigų įvardijimai (*custos cellae vinariae et mulsi, et cremati, distributor cerevisiae, mulsi et vini, portator cerevisiae, portator liquorum*), kaip ir liudijimai kituose dokumentuose, rodo, kad vienuoliai Pažaislyje gaudavo ne tik vyno, bet ir alaus, midaus bei degtinės. Beje, dažniausiai tarp gėrimų minimas alus gali liudyti, kad vienuoliai kasdieninį troškulį dažniau malšino vietiniu alumi, o ne pietiečiams labiau įprastu vynu. Nors vienuolijos konstitucijos apie kitus gėrimus neužsiminė nė žodžiu, tačiau gėrimų įvairovę Pažaislyje tikriausiai lėmė vietos tradicijos. Konstitucijose buvo raginama vyną gerti skiestą vandeniu, sėdint ir, pagal seną vienuolių tradiciją, dubenį laikant abiem rankomis.

Grįžkime prie tėvų pareigų. Nors konstitucijos nenurodė daugiau pareigų, kurias tėvams turėjo paskirstyti prioras, Pažaislio kapitulos aktuose minimos dar kelios šalia kitų sutinkamos pareigos. Visos jos buvo dažnai rotuojamos. Visų pirma, tai STOJANČIŲJŲ Į NOVICIATŲ EGZAMINUOTOJŲ (*examinatores ad noviciatum, examinatores aspirantium / venientium ad sacram religionem, examinatores suscipiendorum ad probationem*) pareigos. Jų nereikėjo vienuolynuose, kur nebuvo noviciato. Pažaislyje noviciatas buvo patvirtintas dar 1667 m. Kaip liudija pareigų įvardijimas, vienuoliai buvo atsakingi už naujokų apklausą. Visais atvejais tam būdavo paskiriama po du tėvus (išskyrus 1745 m., kai paskirti trys tėvai). Naujokai būdavo iš pradžių priimami išbandymo laikotarpiui, o jį perėję ir kapitulos patvirtinti kaip tinkami kandidatai, priimami į noviciatą. Po to jie pereidavo į novicijų magistro globą, kuris

vėliau ir informuodavo kapitulą, kaip sekasi konkretiems novicijams.

Kamaldulių konstitucijos (48 skyrius) numatė, kad jei yra galimybė, siekiant dvasinio tobulėjimo, vienuolyne du kartus per savaitę prieš ar po Mišparų turi būti išklausomos moralinės teologijos paskaitos. Todėl dažniausiai būdavo skiriamas MORALINĖS TEOLOGIJOS LEKTORIUS (*lector theologiae moralis, lector casuum conscientiae*). Į jas visuomet buvo skiriamas vienas tėvas, pareigos dažnai rotuojamos. Jei vienuolyne nesą galimybės paskirti vienuolį į šias pareigas, vis tiek prioras turėtų du kartus per savaitę sukviesti vienuolius ir tomis temomis tarpusavyje pasisakyti. Kunigų šventimų neturinčių klierikų, brolių konversų ir oblatų vienuolinio gyvenimo dvasiai palaikyti buvo skiriamas vienas tėvas instruktorius (*instructor fratrum; instructor clericorum; instructor clericorum et fratrum / conversorum; instructor conversorum et oblatorum; instructor clericorum, conversorum et oblatorum*); retkarčiais šios pareigos buvo patikimos moralinės teologijos lektoriui arba novicijų magistrui.

Beveik kiekvieną kartą buvo išrenkami IŽDININKAI (*thesaurarii, custos clavi arcae depositi, conservatores eleemosynae missarum, custodes clavium eleemosynae*) – visuomet po du tėvus. Neretai šias pareigas Pažaislyje gaudavo ir novicijų magistrai. Dar vienos pareigos, kuriose visuomet randame po du tėvus – *REVISORES MISSARUM (conservatores missarum absolutarum)*. Dažnai, nors ir ne visuomet, vienam iš tėvų būdavo paskiriamos *DISTRIBUTOR MISSARUM* pareigos, o *REVISOR MISSARUM MANUALIUM* pareigos minimos tik vienintelį kartą 1749 m. Mišių „revizoriai“ turėjo žiūrėti, kad būtų paaukojamas nustatytas Mišių už įvairius geradarius skaičius, o „skirstytojas“ privalėjo paskirti vieną ar kitą tėvą profesą atitinkamoms Mišioms aukoti.

Brolių pareigų Pažaislio vienuolyne buvo dar daugiau nei tėvų. Jų paskyrimas skirtingais metais dar labiau įvairavo. Jau buvo paminėti tėvo zakristijono pagalbininkai, kuriais buvo skiriami du ar trys broliai konversai, kartais ir naujai iššventinti klierikai. Taip pat jau minėti ekonomui pavaldūs broliai dalytojai ir vyninės prižiūrėtojai arba kitaip – gėrimų dalytojai. Ir pirmieji, ir antrieji neretai turėjo dar po brolių pagalbininką, o kartais tiesiog buvo nurodoma, kad jiems turi padėti visi broliai.

Dar viena svarbi brolių konversų gaunama pareigybė vienuolyne buvo VIRĖJAS (*cocus, praefectus culinae*). Jis dažnai nurodomas kaip trečias tarp brolių (po zakristijono padėjėjų ir dalytojų). Kartais virėjams būdavo skiriamas vienas pagalbininkas, kartais padėti jam įpareigojami visi vienuolyno broliai. Virėjui tekdavo neabejotinai svarbi užduotis paruošti maistą visiems vienuolyno gyventojams. Tik keliolika kartų per metus, per didžiausias vienuolijos šventes, vienuoliai rinkdavosi bendriems pietums į refektorijų. Kitomis dienomis jie valgydavo savo celėse. Virėjas turėjo pasirūpinti, kad vienuolių celėse netrūktų maisto paskaninimui naudojamo aliejaus, acto ir druskos. Dažniausiai buvo valgoma du kartus – ryte ir vakare; pateikiama duona, košė, sriuba, daržovių salotos, troškiniai, kiaušiniai, sūris, žuvies patiekalai. Pasninko dienomis (du kartus per savaitę, jei tuo metu nebūdavo švenčių) buvo duodama tik duonos ir vandens, tačiau nuo pasninko būdavo atleidžiami vyresni nei 60 m. vienuoliai ir ligoniai bei, jei lankydavosi, garbingi svečiai, todėl virėjai net ir tomis dienomis turėdavo darbo paruošti jiems sotesnio maisto. Kamaldulių konstitucijose maistas buvo gana detalai reglamentuotas. Savo meniu virėjas turėdavo derinti su prioru. Natūralu, kad darbas virtuvėje reikalavo tam tikrų įgūdžių. Todėl nors šioms pareigoms rotacija taip pat buvo dažna, tačiau galima pastebėti, kad kai kurie broliai, tikriausiai neatsitiktinai, šias pareigas gaudavo dažniau. Pavyzdžiui, XVIII a. 4-ąjį dešimtmetį vienuolyne dominavo du virėjai. 1731–1734 m. tris kartus iš keturių į šias pareigas buvo skiriamas br. Tomas, o 1733–1739 m. net penkis kartus virėju buvo skiriamas br. Mykolas. Galima neabejoti, kad jų gaminamas maistas vienuoliams tikrai patiko.

Dar vienos svarbios pareigos, paprastai nurodomos po virėjo, buvo SLAUGYTOJO (*infirmarius*). Šias pareigas dažniausiai vykdė vienas brolis, retkarčiais du, o kartais jos nebuvo paskiriamos išvis. Galima numanyti, kad tai priklausė ir nuo silpnų vienuolių, kuriems buvo reikalinga slauga, skaičiaus. Buvo slaugomi ne tik susirgę, bet visų pirma senyvo amžiaus vienuoliai, nebegalintys patys savarankiškai gyventi celėse. Kamaldulių konstitucijos gana išsamiai aprašė, kaip dera prižiūrėti ligonius, kaip turi būti įrengti jų kambariai vienuolyne, kaip juos lankyti. Pats prioras buvo raginamas kuo dažniau apsilankyti pas ligonius ir silpnuosius bei

juos sustiprinti. Pažaislyje minima ne tik vienuolių infirmerija ir šalia jos įrengta vaistinė, tačiau XVIII a. viduryje jau ir pasauliečiams globoti skirta prieglauda. 1744 m. vizitatoriai įpareigojo pasauliečių prieglaudai paskirti brolių oblatą, kuris galėjo lengviau atlikti šias pareigas.

Pagrindinį maisto davinį vienuoliams sudarė duona kasdieninė. Todėl pakankamai svarbios buvo ir KEPĖJO (*pistor*) pareigos vienuolyne. Regulos 66 skyriuje buvo nurodyta, kad kepėjas turi rūpintis duona, be kurios neįsivaizduojamas maistas vienuolyne. Jis buvo atsakingas ne tik už pačios duonos iškepimą, bet ir jos saugojimą, turėjo rūpintis ir palaikyti švarą kepykloje, rūpintis švariais kepimo indais ir drobe, į kurią būdavo suvyniojami duonos kepalėliai. Panašiai kaip ir virėjai, kai kurie broliai minimi dažniau nei kiti. Pavyzdžiui, jau minėtas br. Mykolas, sėkmingai gaminęs maistą vienuoliams, prieš tai trejus metus iš eilės (skiriamas 1729–1731 m.) vienuoliams kepė duoną. Galima įsivaizduoti, kaip vienuoliams patiko jo kepta duona, jei jis iš karto įsitvirtino virėju.

Savitos buvo KIRPĖJO (*barbitonsor*) pareigos. Regulos 66 skyriuje nurodyta, kad vienuoliai turi kirptis kas trečią savaitę, tačiau apsikirpimo procedūra neturėjo trukdyti kanoninėms valandoms. Broliams būdavo nuskutami plaukai ant galvos, o profesams apkerpami, paliekant, vienuolių papročiu, karūnos formos plaukų juostą ant galvos. Visi vienuoliai nešiojo barzdas, tačiau turėjo apsikarpyti plaukus prie burnos, kad netrukdytų priimti Švč. Sakramentą. Pasirūpinti apkirpimu turėjo patys vienuoliai, o tai uždelsę ar pamiršę buvo baudžiami atimant vyno porciją. Konstitucijose buvo numatyta, kad tas pats brolis kirpėjas turėjo pasirūpinti ir skalbykla, todėl neretai Pažaislyje jis (tiesa, kelis kartus šios dvejų pareigos paskirtos skirtingiems broliams) gaudavo ir SKALBYKLOS PRIŽIŪRĖTOJO (*custos lavaterii*) pareigas. Jis turėjo rūpintis švara skalbykloje, kaitinti katilą, kuriame vienuoliai skalbė savo drabužius, pasirūpinti balikliu. Šios pareigos nereikalavo ypatingų įgūdžių, todėl dažnai jas gaudavo įvairūs broliai, tačiau ir čia kai kuriuos brolius sutinkame dažniau nei kitus. Pavyzdžiui, br. Benignas vienuolius Pažaislyje kirpo ketverius metus iš penkerių (1732–1736 m.).

Atidumo reikalavo ir VARTININKO (*janitor, portulanus, portarum eremi custos*) pareigos. Regula reikalavo, kad vartai visuomet būtų už-

daryti, bet kartu vienas iš pagrindinių kamaldulių patarnavimų buvo priimti pakeleivius. Todėl vartininkas nuolat turėjo būti pasiruošęs atverti vartus. 1733 m. vienuolyno vizitatoriai įpareigojo vartininką, kad šis miegotų naktį celėje prie vartų, nes jei šis miega kitur, vartai naktį lieką be priežiūros. Taip pat vartininkas turėjo sergėti, kad į vienuolyną nepageidaujami svečiai nepatektų ne tik pro vartus, bet ir perlipę tvorą, turėjo žiūrėti, kad po vienuolyną nevaikšiotų gyvuliai. Moterims kamaldulių vienuolyne lankytis buvo draudžiama, o riba, iki kurios galėjo prisitarti moterys, buvo priešais vienuolyno pagrindinius vartus stovintis ir draudimą žymintis kryžius.

Dar dvejios pareigos aptariamam laikotarpiu buvo paskirstomos beveik kiekvieną kartą – tai SODININKAS (*hortulanus*) ir MIŠKO PRIŽIŪRĖTOJAS (*custos silvarum*). Vienuoliai valgė daug daržovių, todėl neatsiejama vienuolinio gyvenimo dalis buvo jų auginimas. Kiekvienas vienuolis turėjo darželį prie celės, kuriame, be kitų augalų, augino ir daržoves. Sodininkas buvo įpareigotas prižiūrėti ir puoselėti bendrus vienuolyno sodus ir daržus, rinkti juose augančius vaisius ir daržoves. Todėl šios pareigos kartais įvardijamos kaip sodininko ir VAISIŲ DALYTOJO (*distributor fructuum*). Konstitucijos nurodė, kad šiam darbui reiktų paskirti žemdirbystę išmanantį brolių, kuris galėtų ne tik užauginti, bet tinkamai saugoti gamtos gėrybes. Net po tris kartus iš eilės čia minimi vienuoliai (br. Pachomijus, br. Baltramiejus ir br. Benignas) rodo, kad sėkmingai besidarbuojančio sodininko keisti nebuvo skubama. Miškai apie kamaldulių vienuolynus taip pat sudarė tam tikrą vienuolijos specifiką. Ne kartą prievolė jais rūpintis ir neniokoti minima ir konstitucijose. Vienuolynui priklausančius miškus bent kartą per dieną, o jei reikia – ir dažniau, turėjo apeiti miško prižiūrėtojas. Kadangi šis darbas reikalavo kasdienio išėjimo iš vienuolyno, o kamalduliai tai galėjo daryti tik priorui leidus ir pasirinkus kitą bendrakeleivį, konstitucijose netgi buvo siūloma į šias pareigas paskirti ne vienuolį, o ką nors iš patarnaujančiųjų vienuolyne. Taip pat, kadangi reikėjo apeiti nemažus atstumus, šioms pareigoms buvo pageidaujama jauno ir stipraus vyro. Beje, miško prižiūrėtojas turėjo ne tik apžiūrėti, kad nebūtų niokojamas kamaldulių miškas, bet ir nuginti nuo jo besiganančius kaimynų gyvulius. Kiek buvo paisoma konstitucijų, nėra tiksliai žinoma. Tarp pareigų miško prižiūrėtojas

nėra minimas kiekvieną kartą. Beje, 1718–1723 m. nuolatinis miško prižiūrėtoju (skiriamas penkis kartus iš šešių) buvo br. konversas Elijas; jis tikrai nebuvo jaunuolis, nes vienuolijoje praleido daugiau nei du dešimtmečius.

Jeigu pareigos buvo skiriamos ne kasmet, tai nerodo, kad tais metais kurių nors darbų nedirbta. Jei kuriais metais nebuvo nurodytos sodininko ar kepėjo pareigos, tai dar nereiškia, kad tais metais daržai buvo apleisti piktžolėmis ar vienuoliai visus metus krinto pernykštę duoną, tačiau tas darbas neabejotinai buvo prijungtas prie kitų pareigų. Tačiau pasitaiko pareigų, kurios paminimos vos vieną ar kelis kartus. Galima nuspėti, kad ir kitais metais tie darbai būdavo prijungiami prie kitų pareigų, tačiau kartais ir išskiriami. Kelis kartus minimas brolis RŪBININKAS (*vestiarius sive gannarius*), kuris galbūt turėjo pasirūpinti vienuolių rūbų saugojimu. Pora kartų buvo paskirtos KALVIO (*ferramentarius*), SANDALŲ GAMINTOJO (*calopidarius*), po kartą AUDĖJO (*pannarius*), ar STATYBŲ PADĖJĖJO (*adiutor fabricae*) pareigos.

Apibendrinant vienuolių pareigų spektrą galima dar kartą atkreipti dėmesį į tai, kad joms buvo būdinga dažna rotacija. Jei prioro ar novicijų magistro kadencija įprastai buvo dveji metai (su retomis išimtimis, kai tas pats vienuolis renkamas ir antrai kadencijai), tai vienuolyne paskirstant pareigas kasmetinė rotacija buvo įprastas dalykas. Tiesa, pasitaikydavo, kad tas pats profesas ar brolis likdavo dvejus ar trejus metus. Ilgesnis tų pačių pareigų turėjimas buvo daugiau išimtinis, susijęs su tam tikrais įgūdžiais – pavyzdžiui, vienuolyno archyvo išmanymu (t. Robertas) ar iš virtuvės skleidžiamu maloniu kvapu (br. Mykolas).

Toliau pateikiamos pareigos, kurias 1718–1756 m. kapitulos susirinkimuose gaudavo Pažaislio vienuoliai. Paprastai vienuolių statusas nurodomas dvejopas – tėvai (*reverendus pater*) ir broliai (*devotus frater*). Neseniai profesais tapę vienuoliai paprastai dar kelerius metus, kol tapdavo tėvais, minimi kaip broliai arba klierikai (*devotus frater, venerabilis devotus frater, clericus*). Pirmą kartą įvardijant vienuolį pateikiama informacija apie jį¹⁷. Pareigos nurodomos originalia lotyniška forma.

¹⁷ Svarbiausia informacija apie vienuolius pateikiama remiantis jau minėta ka-

1718 08 04 prioras t. Karolis¹⁸

Superintendens sacrarii t. Barnabas¹⁹

Bibliothecarius, magister [novitiorum] t. Ildefonsas²⁰

Scriba capituli et instructor clericorum atque oblatorum t. Barnabas

Archivista et cellerarius t. Raimundas²¹

Lector theologiae moralis Aleksandras²²

Sacrista primus br. Mauras²³

maldulių vienuolių sąrašo publikacija („Katalogi...“, p. 195–221), kurioje įtraukta Andrychiewicziaus, Zarewicziaus ir Witkowskio informacija. Taip pat informacija papildyta žiniomis iš Pažaislio kapitulos aktų ir kai kurių kitų archyvinių dokumentų. Parengti kuo išsamesnes vienuolių biogramas nebuvo stengiamasi. Skliausteliuose pateikiama originali vardų rašybos forma.

¹⁸ Karolis (*Carolus*). Krokuvos Bielianų *Mons Argentinus* (toliau – MA) profesas nuo 1704 11 01, mirė Rytvianuose 1748 05 17. Dukart buvo generalvikaru, prioru Beniševe, Bielianuose, Varšuvoje, Vygriuose, Pažaislyje, Šancuose ir naujos fundacijos Milatyne superioru (*Ibid.*, p. 201). Kapitulos aktuose prioru minimas 1717 10 02 – 1719 03 07; 1719 05 29 pasiprašė atleidžiamas iš Pažaislio prioro pareigų, tam pritarta ir jis paskirtas generalvikaro asistentu vietoj t. Anupro. Vėliau Pažaislyje nebeminimas.

¹⁹ Barnabas (*Barnabas*). Kilęs iš Ašmenos pavieto, Pažaislio *Mons Pacis* (toliau – MP) profesas nuo 1716 01 14, mirė Pažaislyje 1737 10 23 (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas kaip einantis įvairias pareigas 1718, 1725–1727, 1732–1733 m. 1730 m. buvo pabėgęs iš Pažaislio vienuolyno, sugražintas.

²⁰ Ildefonsas (*Ildephonsus*). Kilęs iš Žemaitijos, MP profesas nuo 1691 05 06, buvo prioru Bielianuose 1706–1708 m., Beniševe, Vygriuose, tris kartus Pažaislyje, taip pat generalvikaru. Mirė Varšuvoje 1748 ar 1734 m. (*Ibid.*, p. 218). Pažaislio prioru minimas dar 1709 m., vėliau Pažaislyje minimas kaip einantis įvairias pareigas 1718–1724 ir 1726–1727 m.

²¹ Raimundas (*Raimundus*). Kilęs iš Žemaitijos, MP profesas nuo 1714 01 25, mirė 1748 m. (*Ibid.*, p. 219). Pasaulietinis vardas – Simonas Šelpevičius (Szelpiewicz), krikštytas Kuršėnų parapijėje bažnyčioje 1684 m. Pažaislyje minimas kaip nuolat einantis įvairias pareigas: 1718, 1720–1726, 1728–1731, 1734–1735, 1738–1739, 1744–1745 m.

²² Aleksandras (*Alexander*). Kilęs iš Žemaitijos, MP profesas nuo 1702 04 27, mirė 1735 m. (*Ibid.*, p. 218). Pažaislyje minimas kaip einantis įvairias pareigas 1718–1720, 1725, 1728–1731, 1734–1735 m.

²³ Mauras (*Maurus*). Kilęs iš Chelmo vaivadijos, MP profesas nuo 1717 04 05, mirė Vygriuose 1741 07 02 (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas kaip zakristijono pagalbininkas 1718–1719 m.

Sacrista secundus br. Brunonas²⁴
Custos clavis arcae depositi, magister [novitiorum] t. Ildefonsas
Revisores missarum t. Vincentas²⁵ ir t. Matas²⁶
Examinatores ad noviciatum t. Vaclovas²⁷ ir t. Kristupas²⁸
Dispensator et coccus br. Egidijus²⁹, *cocii coadiutores* br. Petras³⁰,
br. Jonas³¹ ir br. Pilypas³²

²⁴ Brunonas (*Bruno*). Kilęs iš Sandomiero vaivadijos, MP profesas nuo 1717 09 28, mirė Pažaislyje 1720 03 19, prieš stodamas į kamaldulius jau buvo gavęs dvasininko šventimus (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje kaip zakristijono pagalbininkas minimas tik 1718 m.

²⁵ Vincentas (*Vincentius*). Buvo MA profesas nuo 1691 04 04, mirė 1724 m. (*Ibid.*, p. 199). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718–1719 m.

²⁶ Matas (*Mathaeus*). Kilęs iš Ašmenos pavieto, MP profesas nuo 1710 09 14, mirė 1747 05 30 Pažaislyje (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718–1726, 1729–1731, 1738, 1744–1745 m.

²⁷ Vaclovas (*Venceslaus*). Kilęs iš Gardino, MA profesas nuo 1690 09 25, mirė 1734 m. (*Ibid.*, p. 199; neteisingai nurodytas miręs 1714 m.). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718–1721 m.

²⁸ Kristupas (*Christophorus*). Kilęs iš Brastos (?) pavieto, MP profesas nuo 1694 12 15, mirė Vygriuose 1737 02 03 (*Ibid.*, p. 218). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718–1721 m.

²⁹ Egidijus (*Egidius*). Kilęs iš Smolensko vaivadijos, MP br. konversas nuo 1715 09 21, mirė 1745 m. (*Ibid.*, p. 221). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718, 1720–1722, 1724–1728, 1731, 1733–1739 m.

³⁰ Lenkijos ir Lietuvos provincijoje tuo metu buvo du br. konversai Petrai (*Petrus*), abu perėję noviciatą MA: 1) 1693 10 25 įžadus davęs Petras iš Osvencimo apylinkių, miręs 1741 m., ir 2) Petras Celestinas iš Prūsijos, davęs įžadus 1713 02 13, miręs 1742 m. (*Ibid.*, p. 214–215). Br. konversas Petras Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718–1719 m. ir 1729–1730 m., tačiau neaišku, ar tai tas pats vienuolis.

³¹ Vienuoliai broliai Jonai (*Joannes*) minimi MP kelis kartus. 1718, 1723–1724 ir 1726 m. minimas br. konversas Jonas tapatintinas su iš Vilniaus vaivadijos kilusiu MP br. konversu nuo 1694 10 31, mirusiu 1727 m. (*Ibid.*, p. 221). 1730, 1748 ir 1753–1756 m. minimi broliukai Jonai oblatai tikriausiai buvo du skirtingi vienuoliai. 1744–1748 m. Pažaislyje minimas br. konversas Jonas gali būti tapatintinas su kilusiu iš Sandomiežo vaivadijos MA br. konversu nuo 1725 10 08, mirusiu 1772 m. (*Ibid.*, p. 215).

³² Brolis oblatas Pilypas (*Philippus*) minimas Pažaislyje 1718–1719 m. Vėliau, 1722 10 06, pareiškė norą stoti į novicijus, o 1723 10 23 tapo MP broliu konversu, gavo Luko (*Lucas*) vardą. Buvo kilęs iš Slanimo pavieto, mirė 1748 m. (*Ibid.*, p. 221). Pažaislyje kaip br. konversas Lukas minimas 1723–1726 m.

Infirmarii br. Simonas³³ ir br. Stanislovas³⁴ [piera as: *oblatas*]
Pistor et barbitonsor br. Elijas³⁵ su br. Simeonu³⁶
Hortulanus br. Tomas³⁷ ir br. Juozapas³⁸
Janitor br. Robertas³⁹ su br. Simeonu
Custos silvarum br. Elijas
Portitor cerevisiae et custos cellae vinariae br. Simeonas ir br. Pilypas

1719 08 05 prioras t. Anupras⁴⁰

Superintendens sacrarii t. Matas

Sacrista primus br. [Petras] Damijonas⁴¹

³³ Tuo metu Lenkijos ir Lietuvos provincijoje buvo du broliai konversai Simonai (*Simon*): 1) kilęs iš Palenkės, MA br. konversas nuo 1717 07 19, mirė 1741 m.; 2) kilęs iš Trakų, MP br. konversas nuo 1718 02 27, mirė 1750 m. (*Ibid.*, p. 215, 221). Pažaislyje br. konversas Simonas minimas 1719–1721, 1724, 1732, 1737 m., tačiau neaišku, ar tai tas pats vienuolis.

³⁴ Buvo kilęs iš Naugarduko pavieto (*Ibid.*, p. 221). Kaip brolis oblatas Stanislovas (*Stanislaus*) minimas Pažaislyje einantis pareigas 1718–1720 m. Jam 1720 10 17 leista pradėti noviciatą, kurį baigė ir 1721 10 21 tapo broliu konversu, gavo Pachomijaus (*Pachomius*) vardą. Kaip br. konversas Pachomijus MP minimas 1721–1726 m.

³⁵ Elijas (*Elias*). Kilęs iš Vygrių, MP br. konversas nuo 1699 12 21, mirė 1724 m. (*Ibid.*, p. 221). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1718–1723 m.

³⁶ Simeonas (*Simeon*). Kilęs iš Kauno, MP br. konversas nuo 1717 09 28, mirė 1742 m. (*Ibid.* p. 221). Pažaislyje minimas 1718–1723 ir 1738 m.

³⁷ Tomas (*Thomas*). Kilęs iš Bielianų, MP br. konversas nuo 1690 12 21, mirė 1729 m. (*Ibid.* p. 221). Pažaislyje minimas 1718–1719 m.

³⁸ Pažaislyje minimi keli vienuoliai Juozapai (*Josephus*). Vargu ar šis br. oblatas Juozapas, minimas 1718 m., tapatintinas su vėliau 1730 m. minimu br. oblatu Juozapu.

³⁹ Robertas (*Robertus*). Kilęs iš Vilniaus vaivadijos, MP profesas nuo 1711 05 25, mirė 1747 m. (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas nuolat: 1718–1722, 1724–1745 m.

⁴⁰ Anupras (*Onuphrius*). Kilęs iš Krokuvos priemiesčio, MA profesas nuo 1702 06 11, mirė Pažaislyje 1742 01 14 (*Ibid.*, p. 200). 1719 05 29 paskirtas vietoj t. Karolio Pažaislio prioru, kuris paskirtas į t. Anupro prieš tai užimtas generalvikaro asistento pareigas. Pažaislyje minimas kaip turintis įvairias pareigas 1719, 1722–1726, 1737 m.

⁴¹ Petras Damijonas (*Petrus Damianus*). Kilęs iš Kauno, MP profesas nuo 1709 07 08, mirė 1754 05 29 Vygriuose (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas kaip *Damianus* – 1719 m. zakristijono padėjėjas, 1721 m. kaip zakristijonas, taip pat pareigose 1722–1723 ir 1730 m.

Sacrista secundus br. [Jonas] Damaskietis⁴²
Sacrista tertius br. Mauras
Adiutor sacristarum br. Simonas
Bibliothecarius t. Matas
Scriba capituli t. Kristupas
Instructor clericorum et conversorum t. Aleksandras
Lector theologiae moralis t. Vaclovas
Custos clavis arcae depositi, magister [novitiorum t. Ildefonsas]
Revisores missarum t. Vincentas, t. Vaclovas ir t. Kristupas
Examinatores aspirantium ad sacram religionem t. Vaclovas ir t. Kristupas
Archivista br. Robertas
Dispensator, vestiarius, pannarius, ferramentarius br. Simeonas, *socius* br. Adrijonas⁴³
Infirmarius br. Simeonas ir br. Stanislovas
Pistor, barbitonsor, custos lavaterii br. Elijas ir kt. broliai
Cellae vinariae custos et mulsi br. Adrijonas
Portitor cerevisiae br. Tomas, *socius* br. Stanislovas, *adiutor ipsorum*
br. Simonas
Cocus br. Petras, *socii* kiti broliai
Janitor br. Simeonas, *socius* br. Adrijonas
Custos silvarum br. Pilypas

1720 10 03 prioras t. Švč. Mergelės Marijos Bernardas⁴⁴
Sacrista a capite t. Matas, *socii* klierikas Vilhelmas⁴⁵, klierikas [Jonas] Damaskietis

⁴² Jonas Damaskietis (*Joannes Damascenus*). Kilęs iš Rusios vaivadijos, MA profesas nuo 1716 08 04, mirė 1725 05 29 Beniševe (*Ibid.*, p. 202). Pažaislyje minimas kaip zakristijono pagalbininkas 1719–1721 m.

⁴³ Adrijonas (*Adrianus*). Kilęs iš Žemaitijos, MP br. konversas nuo 1719 09 15, mirė 1743 m. (*Ibid.*, p. 221). Pažaislyje minimas tik 1719 m.

⁴⁴ Švč. Mergelės Marijos Bernardas (*Bernardus a Maria*). Kilęs iš Rusios vaivadijos, MP profesas nuo 1694 08 16, mirė 1732 12 07 Šancuose (*Ibid.*, p. 218). Pažaislio prioru minimas dar 1710–1711 m., vėliau minimas kaip turintis pareigas 1720–1722 ir 1724 m.

⁴⁵ Vilhelmas (*Guilhelmus*). Kilęs iš Kauno, MP profesas nuo 1714 11 15, mirė 1729 12 10 Pažaislyje (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1720 ir 1723–1728 m.

Bibliothecarius et scriba capituli t. Aleksandras
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Eladijus⁴⁶
Lector theologiae moralis t. Raimundas
Conservator eleemosynae missarum, magister novitiorum [t. Ildefonsas]
Revisores missarum absolutarum t. Vaclovas ir t. Kristupas
Examinatores venientium ad nostram religionem t. Eladijus ir t. Matas
Archivista klierikas Robertas
Cellerarius t. Izidorius⁴⁷
Dispensator et cocus br. Kristupas⁴⁸, *protunc oblatus*
Infirmarius et silvarum custos br. Elijas
Pistor, cellarius, portitor cerevisiae et mulsi et cremati br. Kazimieras⁴⁹,
protunc oblatus
Janitor br. Egidijus, *socius* br. Simeonas
Barbitonsor et hortulanus br. Stanislovas, *protunc oblatus*, kartu su
br. Stanislovu⁵⁰ *oblato juniore*

1721 06 21 prioras t. Ildefonsas

Sacrista a capite vel superintendens t. [Petras] Damijonas

⁴⁶ Eladijus (*Helladius*). MA profesas nuo 1707 02 20, mirė 1740 10 14 Vygriuose (*Ibid.*, p. 201). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1720–1723, 1727–1733 m.

⁴⁷ Izidorius (*Isidorus*). Buvo kilęs iš Drujos pavieto, MP profesas nuo 1713 04 07, mirė Vygriuose 1752 06 26 (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje dažnai minimas kaip turintis įvairias pareigas 1720, 1722–1724, 1727–1741 m.

⁴⁸ Kristupas (*Christophorus*). Buvo kilęs iš Krokuvos pavieto, mirė 1729 m. (*Ibid.*, p. 221). 1720 10 17 jam, kaip br. oblatui, seniai esančiam vienuolyne, leista pradėti noviciatą, kurį baigė ir 1721 10 21 tapo MP br. konversu Juozapatu (*Josaphatus*). Br. Juozapato vardu Pažaislyje minimas kaip turintis įvairias pareigas 1722–1728 m.

⁴⁹ Kazimieras (*Casimirus*). Buvo kilęs iš Kauno (*Ibid.*, p. 221). Kaip br. oblatui Kazimierui jam 1720 10 17 leista pradėti noviciatą, kurį baigė ir 1721 10 21 tapo MP br. konversu, gavo Arsenijaus (*Arsenius*) vardą. Kaip br. konversas Arsenijus Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1721–1724, 1728, 1732–1735, 1738–1740, 1745 m.

⁵⁰ Stanislovas (*Stanislaus*). Kaip br. oblatas, turintis pareigas, minimas Pažaislyje 1720–1722 m.

Sacrista primus klierikas [Jonas] Damaskietis, *secundus* br. Anzelmas⁵¹; *coadiutor* br. Simonas *conversus*

Bibliothecarius t. Matas

Scriba capituli t. Vaclovas

Lector casuum t. Kiprijonas⁵²

Cellerarius t. Raimundas

Archivista et procurator causarum t. Robertas

Instructor clericorum et conversorum t. Vaclovas

Revisores missarum t. Bernardas ir t. Kristupas

Custodes clavium eleemosinae t. Bernardas ir t. Eladijus

Examinatores novitiorum t. Bernardas ir t. Kristupas

Pistor, cerevisiae et mulsi portator br. Arsenijus

Dispensator et cocus br. Egidijus, *coadiutores* kiti broliai

Janitor br. Simeonas

Fructuum distributor et hortulanus br. Stanislovas, *adiutor* br. Pachomijus

Barbitonsor br. Elijas, *adiutor* t. Andriejus⁵³

Silvarum custos br. Elijas

1722 07 14 prioras t. Ildefonsas

Sacrista a capite t. Matas, *socius eius* t. Izidorius

Coadiutores sacristiae br. Arsenijus ir br. Andriejus

Bibliothecarius t. Eladijus

Scriba capituli t. Kiprijonas

Lector casuum t. [Petras] Damijonas

Cellerarius t. Raimundas

⁵¹ Anzelmas (*Anselmus*). Kilęs iš Krokuvos, kaip MA profesas nuo 1716 08 06, mirė 1753 06 26 Vygriuose (*Ibid.*, p. 202). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1721–1722 ir 1725 m.

⁵² Kiprijonas (*Cyprianus*). Kilęs iš Varšuvos, MP profesas nuo 1708 10 05, mirė 1748 10 10 Rytvianuose (*Ibid.*, p. 198, 219; painiojamas su Kiprijonu iš Drohičino pavieta, MA profesu nuo 1672 12 05, kuris mirė 1707 m.). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1721–1723, 1736–1737, 1739 m.

⁵³ Pažaislyje minimi du vienuoliai Andriejai (*Andreas*), abu kartus tikriausiai br. oblatai: 1721–1722 m. ir 1749 m.

Archivista et procurator causarum t. Robertas
Instructor clericorum et fratrum conversorum, magister [novitiorum
t. Anupras]

Revisores missarum t. Kiprijonas ir t. Anzelmas
Examinatores novitiorum t. Bernardas ir t. Anzelmas
Custos clavium t. Bernardas ir t. Eladijus
Janitor cerevisiae et mulsi distributor br. Simeonas
Dispensator et cocus br. Egidijus, *socius* br. Juozapatas
Hortulanus et fructuum distributor br. Pachomijus
Pistor, barbitonsor et infirmarius br. Stanislovas
Silvarum custos br. Elijas

1723 06 15 prioras t. Ildefonsas
Superintendens sacrarii t. Matas, *coadiutores* klierikas Vilhelmas ir
br. Juozapatas

Bibliothecarius t. Izidorius
Scriba capituli t. Anupras, *magister* [novitiorum]
Lector casuum conscientiae t. Matas
Instructor clericorum, conversorum ac oblatorum t. Eladijus
Examinatores suscipiendorum ad probationem t. Kiprijonas ir t. Rai-
mundas

Revisores missarum t. [Petras] Damijonas ir t. Izidorius
Dispensator et cocus br. Simeonas
Pistor br. Jonas
Distributor cerevisiae, mulsi et vini br. Lukas
Hortulanus et fructuum distributor et custos lavatorii br. Pachomijus
Janitor br. Arsenijus
Silvarum custos br. Elijas

1724 07 04 prioras t. Anupras
Superintendens sacrarii t. Vilhelmas, *socii* br. Simonas ir br. Jonas
Bibliothecarius et scriba capituli t. Raimundas
Archivista t. Robertas
Lector casuum conscientiae t. Ildefonsas
Instructor clericorum, conversorum ac oblatorum t. Matas

Examinatores suscipiendorum ad novitiatum t. Ildefonsas ir t. Bernardas
Revisores missarum t. Izidorius ir t. Vilhelmas
Cellerarius t. Robertas
Dispensator et cocus br. Juozapas, *adiutor* br. Arsenijus su kitais
broliais
Infirmarius et barbitonsor br. Simonas
Pistor br. Arsenijus
Distributor cerevisiae, mulsi et vini ac janitor br. Lukas
Hortulanus et fructuum distributor ac custos lavatorii br. Pachomijus
Silvarum custos br. Egidijus

1725 07 03 prioras t. Anupras
Superintendens sacrarii t. Anzelmas, *coadiutores* klierikas Kazimieras⁵⁴ ir br. Egidijus
Scriba capituli t. Matas
Archivista t. Robertas
Bibliothecarius t. Anzelmas
Lector casuum conscientiae t. Barnabas
Instructor clericorum, conversorum ac oblatorum t. Vilhelmas
Examinatores novitiatum suscipiendorum t. Raimundas ir t. Steponas⁵⁵
Revisores missarum t. Vilhelmas ir t. Steponas
Dispensator et cocus br. Juozapas, *coadiutores* kiti broliai
Infirmarius, pistor et barbitonsor ac custos lavatorii br. Pachomijus
Janitor et dispensator potus br. Lukas

1726 07 04 prioras t. Ildefonsas
Superintendens sacrarii t. Steponas, *coadiutores novitii choristae* ir
br. Juozapas

⁵⁴ Kazimieras (*Casimirus*). Kilęs iš Krokuvos, MA profesas nuo 1722 02 09, mirė 1750 12 30 Pažaislyje (*Ibid.*, p. 203). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1725, 1727, 1745–1748 m.

⁵⁵ Steponas (*Stephanus*). Kilęs iš Kujavijos vaivadijos, MA profesas nuo 1717 08 20, mirė 1756 06 26 Varšuvos Bielianuose (*Ibid.*, p. 202). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1725–1726, 1734–1738 m.

Bibliothecarius et scriba capituli t. Matas
Archivista et procurator causarum t. Robertas
Lector casuum t. Barnabas, *et instructor fratrum*
Cellerarius t. Raimundas
Revisores missarum t. Anupras ir t. Vilhelmas
Dispensator et cocus br. Lukas, *coadiutores* visi broliai pasauliečiai
(*laici*)
Infirmarius, barbitonsor ac custos lavatorii br. Pachomijus
Pistor, cellae vinariae custos, distributor fructuum et hortulanus br. Jonas
Janitor br. Egidijus, *hospitarius* pagal prioro nurodymą

1727 07 24 prioras t. Ildefonsas
Superintendens et custos sacrarii t. Kazimieras
Sacrista br. Pantaleonas⁵⁶ ir br. Parizijus⁵⁷
Scriba capituli et bibliothecarius t. Eustachijus⁵⁸
Archivista et procurator causarum t. Robertas
Lector casuum et instructor clericorum et conversorum t. Barnabas
Revisores missarum t. Izidorius ir t. Kazimieras
Distributor missarum t. Vilhelmas
Dispensator et cocus br. Egidijus
Hortulanus, barbitonsor, custos silvarum et lavatorii br. Baltramiejus⁵⁹

⁵⁶ Pantaleonas (*Panthaleon*). Kilęs iš Trakų vaivadijos, MP profesas nuo 1726 06 02, mirė 1736 08 15 Pažaislyje. Vienuolių nekrologuose minima, kad trejus metus išbuvęs vienuolijoje susirgo ir iki mirties išgulėjo prikaustytas prie lovos, turėjo tik keturis žemesniuosis šventimus, buvo švento gyvenimo pavyzdys (*in odore sanctitatis*) (*Ibid.*, p. 219). Pasaulietinis vardas – Tomas Bokiejus (Bokiey), novicijumi priimtas 1725 06 02. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1727–1728 ir 1731–1732 m.

⁵⁷ Parizijus (*Parisius*). Gimė Myslicų kaime Varmijoje 1696 m., MP profesas nuo 1726 08 05, mirė Pažaislyje 1773 10 29 (*Ibid.*, p. 219). Pasaulietinis vardas – Petras Reksas (Reks), Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1727, 1729–1730, 1738 ir 1756 m.

⁵⁸ Eustachijus (*Eustachius*). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1727–1729 m. Profesų sąrašuose minimas tik iš Varšuvos kilęs vienuolis Eustachijus, MA profesas nuo 1715 07 02, bet miręs 1723 12 25 Vygriuose (*Ibid.*, p. 202).

⁵⁹ Baltramiejus (*Bartholomaeus*). Kilęs iš Polocko vaivadijos, MP br. konversas nuo 1727 08 24, mirė 1731 m. (*Ibid.*, 221). Pasaulietinis vardas – Kazimieras

Janitor br. Juozapas
Susceptores et examinadores ad novitiatum t. Eladijus ir t. Barnabas

1728 07 17 prioras t. Valentinas⁶⁰
Praefectus sacrarii t. Eustachijus
Sacrista klierikas Pantaleonas
Bibliothecarius t. Anastazas⁶¹
Scriba capituli t. Aleksandras
Archivista et procurator causarum t. Robertas
Cellerarius t. Raimundas
Distributor missarum t. Vilhelmas
Instructor clericorum et conversorum t. Eustachijus
Revisores missarum t. Eladijus ir t. Anastazas
Lector casuum t. Izidorius
Custodes clavium et conservatores [?] *eleemosynae missarum* t. Eladijus
ir t. Izidorius
Janitor br. Egidijus
Cocus br. Arsenijus
Dispensator et pistor panis br. Juozapas
Hortulanus, portator cerevisiae et mulsi br. Baltramiejus
Infirmarius br. Galas⁶²

1729 10 20 prioras⁶³ t. Valentinas
Superintendens sacrarii t. Eustachijus

Žoravskis (Żorawski), 1726 08 22 pradėjo noviciatą, 1727 08 24 tapo br. konversu. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1727–1730 m.

⁶⁰ Valentinas (*Valentinus*). Kilęs iš Žemaitijos, MP profesas nuo 1703 02 06, mirė Vygriuose 1742 02 27 (*Ibid.*, p. 218). Pažaislyje minimas kaip turintis įvairias pareigas (superioro, prioro ir novicijų magistro) 1727–1730 ir 1732 m.

⁶¹ Anastazas (*Anastasius*). Kilęs iš Vilniaus ar Vilniaus vaivadijos, MP profesas nuo 1714 01 25, mirė 1745 m. (*Ibid.*, p. 219). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1728, 1732–1739 m.

⁶² Galas (*Gallus*). Kilęs tikriausiai iš Bielsko žemių, MP br. konversas nuo 1715 09 21, mirė 1731 m. (*Ibid.*, p. 221). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1729–1730 m.

⁶³ Pažaislio kapitulos aktuose įvardytas kaip superioras.

Sacrista klierikas Parizijus
Bibliothecarius t. Izidorius
Scriba capituli t. Raimundas
Archivista et procurator causarum t. Robertas
Cellerarius t. Matas
Lector casuum t. Raimundas
Revisores missarum t. Eladijus ir t. Izidorius
Instructor clericorum et conversorum t. Juozapas⁶⁴
Thesaurarii ecclesiastici et eleemosynae datae pro missis magister novitiorum [t. Aleksandras] ir t. Robertas
Dispensator et cocus br. Petras, *adjutores* kiti broliai
Pistor br. Mykolas⁶⁵ *cum adjutoribus*
Portator cerevisiae br. Baltramiejus
Distributor fructuum idem
Hortulanus et janitor idem
Barbitonsor br. Sebastijonas⁶⁶
Lavatorii et silvarum custos br. Galas
Infirmarius idem cum socio br. Sebastijonas
Adjutor fabricae br. Sebastijonas

1730 08 08 prioras t. Jonas Krikštytojas⁶⁷

Superintendens sacrarii t. Juozapas

⁶⁴ Juozapas (*Josephus*). Kilęs iš Bytomio Silezijoje, MA profesas nuo 1714 09 08, mirė 1742 04 19 Vygriuose (*Ibid.*, p. 202). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1729–1730 m.

⁶⁵ Mykolas (*Michael*). Kilęs iš Gardino pavieta, MP br. konversas nuo 1728 09 11, mirė 1742 m. (*Ibid.*, p. 221). Pasaulietinis vardas – Juozapas Ranevičius (*Raniewicz*), į noviciatą įstojo 1728 09 08. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1729–1741 metais. 1741–1743 m. minimi dar du vienuoliai Mykolai br. oblatai, iš kurių vienas paminėtas Pažaislyje dar ir 1749 m.

⁶⁶ Sebastijonas (*Sebastianus*). Kaip br. oblatas, turintis pareigas, Pažaislyje minimas 1729–1731 m.

⁶⁷ Jonas Krikštytojas (*Joannes Baptista*). Kilęs iš Krokuvos vaivadijos, MA profesas nuo 1707 05 23, mirė 1749 10 23 Krokuvos Bielianuose. Dukart buvo generalvikaru, tris – prioru Krokuvos Bielianuose, prioru Rytvianuose, Vygriuose, Pažaislyje ir Šancuose (*Ibid.*, p. 201). Pažaislyje minimas 1730–1734 m. kaip prioras ir novicijų magistras.

Sacrista t. Parizijus
Bibliothecarius t. Matas
Scriba capituli t. Aleksandras
Archivista t. Robertas
Cellerarius t. Raimundas
Lector theologiae moralis t. Juozapas
Revisores missarum t. Eladijus ir t. Izidorius
Instructor clericorum conversorum et oblatorum t. Matas
Thesaurarii t. Aleksandras ir t. Damijonas
Dispensator br. konversas Petras
Cocus br. Mikalojus⁶⁸, *adjutores* br. Mykolas ir kiti broliai
Infirmarius br. oblatas Jonas *senior*
Pistor br. Mykolas, *adjutor* br. oblatas Sebastijonas *senior*
Portator mulsi et cerevisiae br. oblatas Juozapas⁶⁹
Janitor br. konversas Baltramiejus
Hortulanus, lavatorii custos et barbitonsor br. oblatas Sebastijonas *senior*

1731 06 26 prioras t. Jonas Krikštytojas
Sacrista a capite t. Klemensas⁷⁰

⁶⁸ Mikalojus (*Nicolaus*). Kilęs iš Bielianų (*Ibid.*, p. 221). Kaip Mikalojus br. oblatas, vienuolijoje išbuvęs 7 m., Pažaislyje 1730 09 02 priimtas į noviciatą, 1731 09 02 tapo br. konversu, gavo Tomo vardą. Kaip br. konversas Tomas (*Thomas*) Pažaislyje minimas turintis pareigas 1731–1734 m. Tuo tarpu brolis oblatas Tomas, Pažaislyje minimas 1744–1748 m., tapatintinas su kitu vienuoliu.

⁶⁹ Brolis oblatas Juozapas (*Joseph*), tikėtina, tapatintinas su broliu konversu Galu (*Gallus de Haczkou*), kuris, kaip br. oblatas Juozapas, priimtas novicijumi 1736 11 17, o br. konversu tapo 1737 11 17 (*Ibid.*, 221). Mirė po 1758 m. Kaip br. konversas Galas Pažaislyje minimas virėjo pagalbininku 1737 m.

⁷⁰ Klemensas (*Clemens*). Kilęs iš Žemaitijos, MP profesas nuo 1729 11 20, mirė Pažaislyje 1740 08 07 (*Ibid.*, p. 219). Pasaulietinis vardas – Jonas Kulakauskas (Kołakowski), dar prieš stodamas į vienuoliją turėjo dvasininko šventimus. Jis tapatintinas su Pažaislyje 1731–1736 m. minimu vienuoliu Klemensu. Tuo tarpu 1741–1744 m. superioru ir novicijų magistru bei 1751–1753 m. Pažaislio prioru minimas Klemensas tapatintinas su MA profesu nuo 1731 11 27, mirusiu Varšuvos Bielianų vienuolyne 1765 09 18. Jis gimė 1696 m., pasaulietinis vardas – Mikalojus Andriejus Vilinskis (? Wiliński / Wiliński), prieš tapdamas kamalduliu turėjo dvasininko šventimus, buvo prioru Šancuose, Vygriuose, Pažaislyje, Bielianuose ir Varšuvoje, laikytas švento gyvenimo pavyzdžiu (*in odore sancitatis*) (*Ibid.*, p. 205).

Adiutor eius klierikas Pantaleonas
Bibliothecarius t. Izidorius
Scriba capituli et thesaurarius t. Aleksandras
Archivista et procurator causarum t. Robertas
Cellerarius t. Eladijus (tačiau iš karto atsisakė)
Lector casuum t. Raimundas
Revisores missarum t. Eladijus ir t. Izidorius
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Matas
Dispensator, janitor et pistor br. Mykolas
Cocus br. Tomas
Hortulanus br. Sebastijonas
Infirmarius et adjutor sacristarii br. Egidijus

1732 07 prioras t. Pranciškus Salezas⁷¹
Superintendens sacrarii t. Klemensas
Coadjutor t. Pantaleonas
Bibliothecarius t. Izidorius
Scriba capituli t. Eladijus
Cellerarius, archivista, procurator causarum t. Robertas
Lector casuum conscientiae t. Anastazas
Revisores missarum t. Barnabas ir t. Klemensas
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Valentinas
Dispensator et cocus br. Tomas
Infirmarius br. Mykolas
Distributor cerevisiae, mulsi et vini br. Benignas⁷², *etiam barbitonsor et custos lavaterii et silvarum*

⁷¹ Pranciškus Salezas (*Franciscus Salesius*). Kilęs iš Žarnovieco, MA profesas nuo 1710 01 29, mirė Krokuvos Bielianuose 1737 12 06. Dukart buvo generalvikaras, tris kartus Rytvianų prioras, dukart Varšuvos ir kartą Pažaislio prioras, laikytas švento gyvenimo pavyzdžiu (*in odore sancitatis*) (*Ibid.*, p. 201). Pažaislyje minimas prioru 1732–1734 m.

⁷² Benignas (*Benignus*). MP br. konversas nuo 1726 09 04 (*Ibid.*, p. 221). Buvo kilęs iš Vygrių, mokėsi pas Vygrių kamaldulius, pasaulietinis vardas – Stanislovas Krikliniskis-Krikva (Krzyklinski-Krzykwa), mirė Pažaislyje 1767 m. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1732–1734 m.

Janitor br. Arsenijus
Adjutor sacrarii br. Simonas

1733 06 23 prioras t. Pranciškus Salezas
Sacrista klierikas Ambraziejus⁷³
Scriba capituli t. Klemensas
Bibliothecarius t. Eladijus
Cellerarius t. Robertas, *archivista idem*
Lector casuum t. Barnabas
Instructor fratrum t. Izidorius
Revisores missarum t. Anastazas ir t. Klemensas
Dispensator et cocus br. Mykolas
Infirmarius br. Egidijus
Pistor et barbitonsor br. Tomas
Janitor br. Arsenijus
Distributor liquororum br. Benignas

1734 09 14 prioras t. Aleksandras
Sacrista klierikas Ambraziejus
Bibliothecarius t. Izidorius
Scriba capituli t. Klemensas
Archivista et procurator causarum t. Robertas
Cellerarius t. Brunonas⁷⁴
Lector casuum t. Steponas
Revisores missarum t. Anastazas ir t. Steponas
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Raimundas
Thesaurarii t. Izidorius ir t. Raimundas
Dispensator et cocus br. Tomas
Pistor br. Arsenijus

⁷³ Ambraziejus (*Ambrosius*). MA profesas nuo 1727 11 21, mirė Krokuvos Bielianuose 1755 09 20 (*Ibid.*, p. 204). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1733–1739 m.

⁷⁴ Brunonas (*Bruno*). Kilęs iš Zgorzelco Silezijoje, MA profesas nuo 1722 07 29, mirė Pažaislyje 1755 06 19 (*Ibid.*, p. 203). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1734–1736, 1739–1742, 1749 ir 1755 m.

Infirmarius et janitor br. Egidijus
Portator cerevisiae br. [Jonas] Gvalbertas⁷⁵
Custos lavaterii, hortulanus et barbitonsor br. Benignas

1735 08 03 prioras t. Aleksandras
Primus sacrista klierikas Ambraziejus
Superintendens sacristiae t. Anastazas
Scriba capituli t. Steponas
Bibliothecarius t. Anastazas
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Klemensas
Lector theologiae moralis t. Izidorius
Conservatores eleemosynae missarum RDP magister novitiorum ir
t. Brunonas

Distributor missarum t. Steponas
Revisores missarum absolutarum t. Izidorius ir t. Klemensas
Archivista t. Robertas
Cellerarius t. Raimundas, *subsecutus* t. Brunonas
Dispensator et cocus br. Mykolas
Infirmarius br. Egidijus
Pistor, cellarius, portitor cerevisiae, mulsi et cremati br. Gvalbertas
Janitor br. Arsenijus
Barbitonsor et hortulanus br. Benignas

1736 06 20 prioras t. Kiprijonas
Superintendens [sacrariū] t. Ambraziejus
Sacrista klierikas Mykolas⁷⁶

⁷⁵ Jonas Gvalbertas (*Joannes Gualbertus*). Kilęs iš Kauno, MP br. konversas nuo 1733 09 08 (*Ibid.*, p. 221). Pasaulietinis vardas – Dovydas Lisauskas (Lisowski), Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1734–1736 ir 1738 m.

⁷⁶ Mykolas (*Michael*). Kilęs iš Upytės pavieto, MP profesas nuo 1734 11 10, mirė Pažaislyje 1761 06 23 (*Ibid.*, p. 219). Pasaulietinis vardas – Martynas Mackevičius (Mackiewicz), priimtas novicijumi 1733 11 08. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1736–1744 m., po to išvyko į Varšuvos Bielianų vienuolyną. Vėliau minimas Pažaislyje kaip turintis pareigas 1751–1755 m. Tuo tarpu 1744–1745 m. zakristijono pagalbininku minimas klierikas Mykolas tapatintinas su iš Krokuvos kilusiu MA profesu nuo 1734 10 11, mirusiu 1748 02 02 Vygriuose (*Ibid.*, p. 205).

Scriba capituli t. Klemensas
Lector casuum t. Steponas
Bibliothecarius t. Anastazas
Archivista t. Robertas
Cellerarius t. Alberikas⁷⁷
Instructor clericorum, conversorum t. Brunonas
Revisores missarum t. Izidorius ir t. Anastazas
Thesaurarii t. Anastazas ir t. Klemensas
Distributor missarum t. Ambraziejus
Portulanus br. Egidijus
Pistor br. Elijas⁷⁸
Distributor cerevisiae br. Jonas Gvalbertas
Cocus br. Mykolas ir kiti broliai, o būtent br. Elijas ir br. Benignas
Hortulanus, barbitonsor, custos lavaterii br. Benignas

1737 07 04 prioras t. Kiprijonas
Superintendens sacrarii t. Florijonas⁷⁹
Sacrista klierikas Mykolas, *adiutor* br. Simonas
Scriba capituli t. Steponas
Lector casuum t. Hilarijonas⁸⁰
Bibliothecarius t. Izidorius
Archivista t. Robertas
Cellerarius t. Alberikas
Instructor clericorum et conversorum [t. Anupras] *magister novitiorum*

⁷⁷ Alberikas (*Albericus*). Kilęs iš Palenkės, MA profesas nuo 1715 12 08, mirė Krokuvos Bielianuose 1752 06 21. Buvo prioru Varšuvos Bielianuose ir Vygriuose (*Ibid.*, p. 202). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1736–1737 m.

⁷⁸ Elijas (*Elias*). Tikriausiai MA br. konversas nuo 1731 08 15, mirė 1763 m. (*Ibid.*, p. 215). Pažaislyje minimas pareigose 1736–1737 m.

⁷⁹ Florijonas (*Florianus*). MA profesas nuo 1727 11 21, mirė 1756 12 02 Rytvianuose, pasaulietinis vardas Jonas Rudkowskis arba Mikalojus Gieszkowskis (*Ibid.*, p. 204). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas tik 1737 m.

⁸⁰ Hilarijonas (*Hilarion*). Gimė 1690 m. Kaczkowe prie Gniezno, MA profesas nuo 1718 06 18, mirė 1760 05 06 Vygriuose. 1745–1755 m. buvo prioru Šancuose, Rytvianuose ir Vygriuose (*Ibid.*, p. 203). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1737–1738 ir 1741 m.

Revisores missarum t. Izidorius ir t. Hilarijonas
Thesaurarii t. Anastazas ir t. Ambraziejus
Distributor missarum t. Ambraziejus
Praefectus fabricae et procurator causarum t. Robertas
Janitor br. Egidijus
Cocus br. Elijas, *adiutor eius et dispensator* br. Galas
Pistor, distributor cerevisiae, barbitonsor, lavatorii custos et hortulanus
br. Leonardas⁸¹

Infirmarius br. Simonas Lipnicietis

1738 07 24 prioras t. Adalbertas⁸²
Superintendens sacrarii t. Parizijus
Sacrista t. Ambraziejus, *socius eius* klierikas Ildefonsas⁸³
Scriba capituli t. Matas
Lector casuum conscientiae t. Steponas
Bibliothecarius t. Anastazas
Archivista et praefectus fabricae t. Robertas
Cellerarius t. Raimundas
Instructor fratrum t. Placidus⁸⁴
Distributor missarum t. Ambraziejus
Thesaurarii t. Placidus ir t. Matas

⁸¹ Leonardas (*Leonardus*). Kilęs iš Krokuvos, MP br. konversas nuo 1737 11 17, mirė 1748 m. (*Ibid.*, p. 221). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas tik 1737 m.

⁸² Adalbertas (*Adalbertus*). Kilęs iš Plocko vaivadijos, MA profesas nuo 1727 04 28, kaip Vygrių priorą jį 1745 11 13 užmušė psichiškai nesveikas vienuolis (*Ibid.*, p. 204). Pažaislyje minimas tik prioru 1738–1739 m.

⁸³ Vienuolis Ildefonsas (*Ildefonsus*) minimas Pažaislyje ir anksčiau, XVIII a. 3 deš., bet šis netapatintinas su ankstesniu vienuoliu Ildefonsu. Tuo metu Lenkijos ir Lietuvos provincijoje buvo du profesai Ildefonsai: 1) kilęs iš Krokuvos, MA profesas nuo 1737 11 25, miręs 1758 m.; 2) kilęs iš Polocko vaivadijos, MP profesas nuo 1738 06 01, miręs Vygriuose 1757 04 04 (*Ibid.*, p. 205, 219). Pažaislyje minimas Ildefonsas veikiausiai tapatintinas su antruoju. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1738, 1741, 1744–1745 m. 1745 05 09 – 1748 03 20 minimas prioru, 1751 10 23 – 1753 06 10 ėjo kapitulos raštininko pareigas.

⁸⁴ Placidus (*Placidus*). Kilęs iš Kauno pavieta, MA profesas nuo 1694 10 24, mirė Pažaislyje 1749 02 19 (*Ibid.*, p. 200). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1738–1740 ir 1742–1748 m.

Revisores missarum t. Izidorius ir t. Hilarijonas
Portulanus br. Egidijus
Cocus et dispensator br. Mykolas su kitais broliais
Cellarius br. Pranciškus⁸⁵ *et pistor* su kitais broliais
Barbitonsor, lavatorii custos et hortulanus br. Simeonas
Infirmarius br. Arsenijus
Custos silvarum br. Gvalbertas

1739 08 29 prioras t. Kiprijonas
Superintendens sacrarii t. Mykolas, *coadiutor eius* t. Ambraziejus
Sacrista klierikas Bernardas⁸⁶
Scriba capituli t. Robertas
Lector casuum t. Brunonas
Bibliothecarius t. Izidorius
Archivista et praefectus fabricae t. Robertas
Cellerarius t. Raimundas
Instructor conversorum et oblatorum t. Anastazas
Distributor missarum t. Ambraziejus
Thesaurarii custodes [t. Silvestras⁸⁷] *magister [novitiorum]* ir t. Izidorius
Revisores missarum t. Placidus ir t. Anastazas
Portulanus br. Arsenijus
Cocus et dispensator br. Mykolas ir kiti broliai
Portator cerevisiae br. Pranciškus ir kiti broliai
Superintendens culinae et cellarii t. Brunonas
Infirmarius br. Egidijus
Pistor br. Pranciškus su kitais broliais

⁸⁵ Pranciškus (*Franciscus*). Tikriausiai br. oblatas, Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1738–1740 m.

⁸⁶ Bernardas (*Bernardus*). Kilęs iš Varmės, MP profesas nuo 1738 12 18, mirė 1757 m. Vygriuose (*Ibid.*, p. 219). Stojant į noviciatą vadinamas vokiečiu, pasaulietinis vardas – Tomas Giricas (? Gieriz). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1739–1740 m.

⁸⁷ Silvestras (*Silvester*). Gimė 1690 m. Vieliunės pavieta, prieš stodamas į kamaldulius buvo įstojęs į augustinų ordiną, MA profesas nuo 1723 12 08, mirė Pažaislyje 1757 02 22 (*Ibid.*, p. 204). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1739–1740 ir 1755–1756 m.

1740 07 09 prioras t. Juozapatas⁸⁸
Superintendens sacrarii t. Mykolas
Sacrista klierikas Bernardas, *adiutor* klierikas Dizmas⁸⁹
Bibliothecarius t. Izidorius
Scriba capituli t. Brunonas, *simul lector casuum*
Praefectus fabricae t. Robertas, *insimul procurator causum*
Instructor clericorum t. Placidas
Distributor missarum t. Mykolas
Thesaurarii custodes [t. Silvestras] *magister [novitiorum]* ir t. Placidas
Revisores missarum t. Laurynas⁹⁰ ir t. Izidorius
Janitor br. Mykolas, *custos silvarum*
Dispensator et praefectus culinae br. Arsenijus ir kiti broliai
Barbitonsor br. Adrijonas⁹¹, *adiutores* kiti broliai
Pistor br. Makarijus⁹² *et hortulanus* (priešašas, kad paliko vienuolyną)
Portator mulsi et caerevisiae br. Morkus⁹³ (priešašas, kad paliko vienuolyną)
Calopidarius br. Pranciškus

⁸⁸ Juozapatas (*Josaphat*). Kilęs iš Kielcų, MA profesas nuo 1730 10 16, mirė 1756 03 15 Vygriuose (*Ibid.*, p. 204). Pažaislyje prioru buvo 1739–1742 m., t. p. minimas kaip turintis pareigas ir 1745 m.

⁸⁹ Dizmas (*Dismas*). Kilęs iš Palenkės vaivadijos, MP profesas nuo 1740 03 25, mirė Vygriuose 1777 m. (*Ibid.*, p. 220). Pasaulietinis vardas – Adalbertas Prušinskis (Pruszyński). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1740–1742 m., taip pat kaip Pažaislio ekonomas 1751 m. dalyvavo generalinėje kapituloje Monte Corona.

⁹⁰ Laurynas (*Laurentius*). Kilęs iš Sandomiero. MA profesas nuo 1704 09 10, mirė Vygriuose 1741 07 15 (*Ibid.*, p. 200). Pažaislyje kaip turintis pareigas paminėtas tik 1740 m.

⁹¹ Adrijonas (*Adrianus*). Kilęs iš Palenkės (*Ibid.*, p. 221). Kaip Ignacas Stanislovas Gorskis (Gorski) priimtas novicijumi 1739 11 29, MP br. konversas nuo 1740 10 30, mirė po 1758 m. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1740–1744 ir 1753–1755 m.

⁹² Makarijus (*Macarius*). Kaip Adalbertas Kalinskis (Kaliński) 1740 01 28 pradėjo noviciatą, tačiau jo nebaigė ir paliko vienuolyną. 1740 m. jam buvo paskirtos kepėjo ir sodininko pareigos.

⁹³ Morkus (*Marcus*). Kaip dominikonų novicijus Ignacas Ambraziejus Survilas (Surwił) 1740 02 16 pradėjo MP noviciatą, tačiau jo nebaigė ir grįžo pas dominikonus. 1740 m. jam buvo paskirtos gėrimų išnešiotjo pareigos.

1741 07 15 prioras t. Juozapas
Superintendens sacrarii t. Mykolas, *socius eius* t. Konstantinas⁹⁴,
adjutores br. Ildefonsas ir br. Dizmas
Bibliothecarius t. Mykolas
Scriba capituli et lector casuum t. Rapolas⁹⁵
Praefectus fabricae et archivista t. Robertas
Cellerarius t. Brunonas
Instructor clericorum et conversorum atque oblatorum t. Izidorius
Instructor aspirantium ad sacram religionem nostram [t. Klemensas?]
magister novitiorum ir t. Robertas
Dispensator br. Adrijonas
Cocus br. Jokūbas⁹⁶ *junior*, *adjutores* kiti broliai
Revisores missarum t. Izidorius ir t. Hilarijonas
Pistor br. oblatas Mykolas ir kiti broliai, tas pats *calopidarius*
Portator mulsi et caerevisiae br. Jokūbas *major*
Janitor br. konversas Mykolas, *idemque sylvarum custos*
Barbitonsor br. Adrijonas, *adjutores* kiti broliai
Vestiarius br. oblatas Gasparas⁹⁷, *adjutor praecipue in culina*
Hortulanus br. Jokūbas *major*

1742 06 12 prioras t. Juozapas
Superintendens et sacrista t. Mykolas, *adiutores* klierikas Vincentas
ir klierikas Dizmas

⁹⁴ Konstantinas (*Constantinus*). Buvo kilęs iš Sandomiero vaivadijos, MP profesas nuo 1740 09 13, mirė 1751 m. (*Ibid.*, p. 220). Į noviciatą stojo kaip kun. Rapolas Mikalojus Mieškovskis (Mieszkowski), gavo Švč. Mergelės Marijos Konstantino vardą. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1741 ir 1748 m.

⁹⁵ Rapolas (*Raphael*). Gimė 1714 m. Krokuvoje, MA profesas nuo 1734 10 11, mirė Šancuose 1779 11 19, pasaulietinė pavardė Czercha, dukart buvo prioru Rytvianuose ir kartą Šancuose (*Ibid.*, p. 205). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1741–1742 m., taip pat kaip Pažaislio vienuolio ekonomas 1745 m. dalyvavo generalinėje kapituloje Monte Corona vienuolyne.

⁹⁶ Minimi kaip turintys pareigas du br. oblatai (*minor* ir *maior*) Jokūbai (*Jacobus*) Pažaislyje 1741–1745 m., vienas iš jų ir 1748–1749 m.

⁹⁷ Gasparas (*Gaspar*). Kaip br. oblatas, turintis pareigas, Pažaislyje minimas 1741–1742 m.

Bibliothecarius t. Rapolas
Scriba capituli t. Mykolas
Archivista t. Robertas
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Placidus
Distributor missarum t. Mykolas
Lector casuum t. Rapolas
Revisores missarum et thesaurarii t. Placidus ir t. Robertas
Dispensator et janitor br. Adrijonas
Infirmarius br. Gasparas
Pistor et hortulanus br. oblatas Mykolas *antiquior*
Distributor mulsi et cerevisiae br. oblatas Mykolas *junior*
Cocus br. oblatas Jokūbas *minor et sylvarum custos*
Barbitonsor br. oblatas Jokūbas *major*

1744 09 22 prioras t. Marijonas⁹⁸
Superintendens sacrarii t. Petras⁹⁹
Sacrista klierikas Mykolas
Bibliothecarius et scriba capituli t. Ildefonsas
Archivista t. Robertas
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Placidus
Lector casuum t. Matas
Revisores missarum t. Raimundas ir t. Petras
Thesaurarii t. Placidus ir t. Robertas
Dispensator br. konversas Adrijonas
Cocus br. oblatas Jokūbas *major*
Infirmarius br. konversas Jonas
Pistor br. oblatas Jokūbas *minor*
Janitor et hortulanus br. konversas Jonas
Portitor cerevisiae br. oblatas Tomas
Barbitonsor br. Jonas, *adjutores* kiti broliai

⁹⁸ Marijonas (*Marianus*). Gimė Pszczyne 1689 m., MA profesas nuo 1715 07 21, mirė 1759 02 17 Beniševe (*Ibid.*, p. 202). Pažaislio prioru minimas 1742–1744 m.

⁹⁹ Petras (*Petrus*). Gimė Krokuvoje 1715 m., MA profesas nuo 1736 11 25, pasaulietinė pavardė – *Urseolus*, mirė Beniševe 1758 06 28 (*Ibid.*, p. 205). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1744–1745 m.

1745 09 09 prioras t. Ildefonsas
Superintendens sacristiae t. Petras
Sacrista klierikas Mykolas
Bibliothecarius t. Romualdas¹⁰⁰
Scriba capituli t. Raimundas
Archivista t. Robertas, *adjutor* klierikas Jeronimas¹⁰¹
Thesaurarii t. Juozapas *magister novitiorum* ir t. Placidas
Lector casuum t. Kazimieras
Instructor clericorum, conversorum et oblatorum t. Romualdas
Examinatores novitiorum t. Matas, t. Romualdas ir t. Robertas
Revisores missarum t. Kazimieras ir t. Petras, *qui etiam distributor missarum erit*
Dispensator br. oblatas Tomas
Infirmarius br. Jonas
Pistor br. Jokūbas *minor, idem cellae vinariae custos, portitor cerevisiae et mulsi*
Cocus br. Jokūbas *major, adjutores* visi broliai
Janitor br. Arsenijus
Barbitonsor et custos lavatorii br. Jonas
Vestiarius br. Jokūbas *minor*
Hortulanus br. Tomas
Sylvarum custos br. Juozapas¹⁰²

1748 04 22 prioras t. Karolomanas¹⁰³

¹⁰⁰ Romualdas (*Romualdus*). Kilęs iš Liublino vaivadijos, MA profesas nuo 1741 03 03, pasaulietinė pavardė – Mežinskis (Merzyński), mirė 1782 m. (*Ibid.*, p. 206). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1745–1749 m., 1753 05 18 – 1754 08 01 minimas Pažaislio prioru.

¹⁰¹ Jeronimas (*Hieronimus*). Kilęs iš Mstislavlio vaivadijos, MP profesas nuo 1743 09 29, mirė 1762 m. Pažaislyje (*Ibid.*, p. 221). Pasaulietinis vardas – Petras Dzierzinskis (Dzierzaziński). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1745–1749 ir 1753 m., 1754 09 14 – 1757 03 29 minimas prioru, vėliau novicijų magistru Pažaislyje.

¹⁰² Kaip br. oblatas, turintis pareigas, Juozapas (*Josephus*) Pažaislyje minimas nuolat 1745–1756 m.

¹⁰³ Karolomanas (*Carolomanus*). Gimė 1712 m., kilęs iš Lenčicos vaivadijos,

Superintendens sacrarii t. Vaclovas¹⁰⁴, *adjutor* t. Jeronimas
Sacrista klierikas Juozapas¹⁰⁵
Scriba capituli t. Konstantinas
Bibliothecarius t. Romualdas
Archivista t. Jeronimas
Thesaurarii t. Placidus ir t. Ildefonsas
Lector casuum t. Kazimieras
Instructor clericorum et fratrum t. Romualdas
Revisores missarum t. Romualdas ir t. Kazimieras
Dispensator et coquus br. Jokūbas
Infirmarius et pistor br. Jonas
Cellae vinariae custos, portitor cerevisiae et mulsi substitutus br. Jonas
junior
Portulanus br. Jonas
Barbitonsor et custos lavatorii br. Jonas, *adjutores* visi broliai
Hortulanus br. Tomas
Vestiarius br. Jokūbas
Custos silvarum br. Juozapas *senior*

1749 07 31 prioras t. Mikalojus¹⁰⁶
Sacrista 1mus t. Vaclovas
Sacrista 2dus klierikas Juozapas

MA profesas nuo 1731 03 11, pasaulietinis vardas – Ignacas Laševskis (Łaszewski), mirė 1759 08 27, buvo prioru Rytvianuose ir Bielianuose (*Ibid.*, p. 205). Pažaislyje minimas prioru 1748 04 22 – 1749 06 30, po to 1749–1753 m. užėmė generalvikaro pareigas.

¹⁰⁴ Vaclovas (*Venceslaus*). Kilęs iš Stanislavovo miestelio (*de oppido Stanisławów*), MA profesas nuo 1742 10 16, mirė 1759 m. Vygriuose (*Ibid.*, p. 206). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1748–1753 m.

¹⁰⁵ Juozapas (*Josephus*). Kilęs iš Varšuvos, pasaulietinė pavardė – Šimanskis (Szymański), MA profesas nuo 1743 08 25, mirė 1769 m. Pažaislyje (*Ibid.*, p. 206). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1748–1751 m.

¹⁰⁶ Mikalojus (*Nicolaus*). Gimė 1718 m., MA profesas nuo 1741 12 17, buvo prioru Rytvianuose ir Pažaislyje, mirė 1758 m. Krokuvos Bielianuose (*Ibid.*, p. 206). 1749 07 31 – 1751 04 28 šaukė MP kapitulos susirinkimus kaip prioras, o 1753 10 04 ir 1754 08 05 minimas superioru.

- Scriba capituli* t. Jonas Kentietis¹⁰⁷
Lector casuum t. Romualdas
Thesaurarii t. Brunonas *magister* [*novitiorum*] ir t. Jonas Kentietis
Archivista t. Jeronimas, *cellerarius*
Revisores regestrorum t. Brunonas *magister* [*novitiorum*] ir t. Romualdas
Bibliothecarius, revisor missarum manualium et instructor clericorum
t. Mauricijus¹⁰⁸
Distributor missarum t. Vaclovas
Dispensator et cocus br. Andriejus
Pistor br. oblatas Juozapas
Portator cerevisiae, mulsi, vini br. Mykolas
Hortulanus et dispensator fructuum br. Mykolas
Janitor, lavatorii custos, barbitonsor, vestiarius sive gannarius, custos sylvarum br. oblatas Jokūbas
Infirmarius br. oblatas Juozapas
- 1751 10 23 prioras t. Klemensas
Superintendens sacrarii t. Juozapas, *socius ejus* klierikas Valentinas¹⁰⁹
Bibliothecarius t. Mykolas
Scriba capituli t. Ildefonsas
Thesaurarii [t. Mauricijus] *magister* [*novitiorum*] ir t. Mykolas
Archivista t. Ildefonsas
Lector casuum t. Vaclovas
Revisores regestrorum [t. Mauricijus] *magister* [*novitiorum*] ir t. Fortūnatas¹¹⁰

¹⁰⁷ Jonas Kentietis (*Joannes Cantius*). Kilęs iš Varšuvos, MA profesas nuo 1717 03 14, mirė 1776 12 20 Beniševe (*Ibid.*, p. 202). Dar 1739 06 01 – 1739 08 25 ir 1740 03 25 šaukė Pažaislio kapitulos susirinkimus kaip superioras. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1749 ir 1753–1756 m.

¹⁰⁸ Mauricijus (*Mauritius*). Kilęs iš Sandomiero vaivadijos, MA profesas nuo 1741 03 03, Kazimiero Čarneckio (*Czarniecki*) sūnus, mirė 1784 m. Šancuose (*Ibid.*, p. 205). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1749–1753 m.

¹⁰⁹ Valentinas (*Valentinus*). Kilęs iš Krokuvos, MA profesas nuo 1747 02 10, pasaulietinė pavardė – Matiaškevičius (*Matyaszkiwicz*), mirė 1789 m. Varšuvos Bielianuose (*Ibid.*, p. 207). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1751–1753 m.

¹¹⁰ Fortūnatas (*Fortunatus*). MP profesas nuo 1742 03 04, mirė 1771 m. Pažaislyje

Instructor fratrum clericorum, conversorum et oblatorum t. Fortūnatas
Distributor missarum t. Vaclovas
Dispensator br. Juozapas *major*
Infirmarius br. Eustachijus¹¹¹
Custos cellae vinariae br. Juozapas¹¹² *minor*
Pistor et coquus br. Eustachijus
Janitor et custos sylvarum br. Benediktas¹¹³
Barbitonsor, ferramentarius et hortulanus br. Egidijus¹¹⁴

1753 11 23 prioras t. Romualdas
Sacrista a capite et rerum sacrarum custos t. Valentinas
Sacrista 2dus br. Martynas¹¹⁵, *adjutores omnes fratres novitii*
Thesaurarii t. Mikalojus *magister novitiorum* ir t. Jonas Kentietis
Scriba capituli t. Jonas Kentietis
Lector casuum theologiae moralis t. Mykolas
Instructor fratrum conversorum et oblatorum t. Romualdas
Bibliothecarius t. Mauricijus
Distributor missarum t. Vaclovas

(*Ibid.*, p. 220). Pasaulietinis vardas – Jonas Videika (Videyko), kilęs iš Kauno pavieto, Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1751 ir 1755–1756 m.

¹¹¹ Eustachijus (*Eustachius*). Kilęs iš Varšuvos, MP br. konversas nuo 1750 09 12 (*Ibid.*, p. 221). Pasaulietinis vardas – Andriejus Lukaskovičius (Łukaskowicz), prieš tai išbuvęs vienuolijoje 7 m. kaip br. oblatas, 1749 09 11 priimtas į noviciatą. Pažaislyje kaip br. konversas minimas tik 1751 m.

¹¹² Juozapas (*Josephus*) jaunesnysis (šalia vyresniojo). Kaip br. oblatas po 7 m. vienuolijoje pareiškė norą stoti į noviciatą, MP priimtas 1752 02 27, br. konversu tapo 1753 02 28, gavo Mozės vardą (*Ibid.*, p. 221). Minimas kaip rusas. Kaip turintis pareigas br. konversas Mozė Pažaislyje minimas tik 1753 m., tačiau vienuolyne sutinkamas ir vėliau.

¹¹³ Benediktas (*Benedictus*). Tikriausiai br. oblatas, Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas tik 1751 m.

¹¹⁴ Egidijus (*Aegidius*). Kilęs iš Vygrių apylinkių, MP br. konversas nuo 1751 03 21 (*Ibid.*, p. 221). Pasaulietinis vardas – Tomas Andriuškevičius (Andruszkiewicz), stojo į noviciatą po 7 m. vienuolijoje kaip br. oblatas. Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1751–1756 m.

¹¹⁵ Martynas (*Martinus*). MA profesas nuo 1749 11 30, pasaulietinė pavardė – Svitulskis (Switulski), mirė 1777 m. (*Ibid.*, p. 207). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1753–1755 m.

Revisores missarum t. Mauricijus ir t. Pilypas [Nėris]¹¹⁶
Archivista ac procurator causarum t. Jeronimas, *cellerarius*
Janitor et portarum eremi custos br. konversas Adrijonas
Dispensator et cocus br. konversas Egidijus, *adjutor* br. Juozapas ir
kiti broliai
Portator cerevisiae br. oblatas Laurynas¹¹⁷
Pistor br. Matas¹¹⁸, *coadjutores* visi broliai
Barbitonsor et custos lavatorii br. Laurynas, *coadjutores* visi broliai
Infirmarius br. konversas Adrijonas
Sylvarum custodes br. konversas Mozė ir br. oblatas Jonas
Hortulanus br. oblatas Juozapas, *adjutores* br. konversas Mozė ir
br. oblatas Jonas

1755 02 17 prioras t. Jeronimas
Superintendens sacrarii t. Martynas
Sacrista klierikas Kiprijonas¹¹⁹
Bibliotecarius t. Brunonas, *lector casuum idem, archivista idem,*
procurator causarum idem
Scriba capituli t. Jonas Gvalbertas¹²⁰

¹¹⁶ Pilypas Nėris (*Philiphus Neri*). Kilęs iš Košicės Slovakijoje, vadinamas vengru, MP profesas nuo 1742 05 27, mirė Beniševe 1770 m. (*Ibid.*, p. 220). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1753–1756 m.

¹¹⁷ Laurynas (*Laurentius*). Kaip br. oblatas Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1753 m., pasaulietinė pavardė – Gizevskis (Giziewski).

¹¹⁸ Matas (*Mathaeus*). Kaip turintis pareigas br. oblatas Pažaislyje minimas 1753–1756 m.

¹¹⁹ Kiprijonas (*Cyprianus*). Kilęs iš Varšuvos, pasaulietinė pavardė – Tarskis (Tarski), MA profesas nuo 1750 09 29, mirė 1782 m. Rytvianuose. Buvo prioru Beniševe ir Rytvianuose (*Ibid.*, p. 207). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1755–1756 m.

¹²⁰ Vienuolis tėvas Jonas Gvalbertas (*Joannes Gualbertus*) 1755–1757 m. Pažaislyje minimas kapitulos raštininku. Tuo metu Lenkijos ir Lietuvos provincijoje buvo du profesai Jonai Gvalbertai: 1) vadinamas lenku-vengru, gimęs 1708 m. Slovakijoje, MA profesas nuo 1734 07 05, miręs 1758 04 13 Vygriuose (*Ibid.*, p. 205); 2) gimęs 1709 m. Palenkės vaivadijoje, MA profesas nuo 1741 06 13, miręs 1762 m. Šančiuose (*Ibid.*, p. 206).

Thesaurarii t. Mykolas ir t. Silvestras *magister* [*novitiorum*]
Instructor fratrum t. Mykolas
Revisores missarum t. Fortūnatas ir t. Pilypas
Distributor missarum t. Tadas¹²¹
Dispensator br. Egidijus, *cocus idem*
Portator liquorum br. Matas, *pistor idem*
Barbitonsor et custos silvarum br. Jonas
Janitor et infirmarius br. Adrijonas
Hortulanus br. Matas *minor*

1756 10 20 prioras t. Jeronimas
Superintendens sacrarii t. Kiprijonas
Sacrista t. Karolis [Boromiejus]¹²²
Scriba t. Jonas Gvalbertas
Thesaurarii t. Silvestras ir t. Parizijus *magister* [*novitiorum*]
Revisores missarum t. Fortūnatas ir t. Pilypas
Distributor missarum t. Anupras¹²³, *bibliothecarius idem*
Lector casuum t. Faustinas¹²⁴, *instructor fratrum idem*
Dispensator br. oblatas Jonas
Portator liquorum br. oblatas Matas, *pistor idem*
Barbitonsor br. oblatas Juozapas

¹²¹ Tadas (*Thadaeus*). Kilęs iš Kauno, MP profesas nuo 1743 11 03, mirė Vygriuose 1763 m. (*Ibid.*, p. 220). Pasaulietinis vardas – Simonas Stefovskis (Stefowski), Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1755 m.

¹²² Karolis Boromiejus (*Carolus Boromeus*). MP profesas nuo 1753 11 04 (*Ibid.*, p. 220). Pasaulietinis vardas – Mykolas Lika (Łyko), Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1756 m.

¹²³ Anupras (*Onuphrius*). Gimė Szczytne Varmijoje 1722 m., MP profesas nuo 1750 09 12 (*Ibid.*, p. 220). Pasaulietinis vardas – Mykolas Doringas (Doring), minimas kaip turintis pareigas 1756 m., vėliau Pažaislyje ėjo novicijų magistro ir prioro pareigas.

¹²⁴ Faustinas (*Faustinus*). Kilęs iš Niemirówo kaimo Palenkės vaivadijoje, MP profesas nuo 1746 11 18, mirė Pažaislyje 1759 m. (*Ibid.*, p. 220). Pasaulietinis vardas – Jokūbas Pluščinskis (Płuszczyński). Pažaislyje minimas kaip turintis pareigas 1756 m., 1757–1759 m. buvo prioru.

Janitor br. Ignacas¹²⁵, *infirmarius idem*
Custos silvarum br. konversas Egidijus
Hortulanus br. oblatas Baltramiejus¹²⁶

¹²⁵ Ignacas (*Ignatius*). Pažaislyje minimas kaip br. oblatas 1756 m.

¹²⁶ Baltramiejus (*Bartholomeus*). Pažaislyje minimas kaip br. oblatas 1756 m.